

СВОБОДА

Пам'ятаймо
про
Україну!

Видає Український Народний Союз

— SVOBODA —

Published by the Ukrainian National Association

ЦІНА \$1.00

РАЗ НА ТИЖДЕНЬ

ONCE A WEEK

PRICE \$1.00

РІК CXV П'ЯТНИЦЯ, 13 ЛИСТОПАДА 2009 РОКУ ЧИСЛО 46

VOL. CXV

FRIDAY, NOVEMBER 13, 2009

No. 46

Допоможемо Україні у подоланні епідемії небезпечної грипи!

„Самопоміч“ і „Помаранчева хвиля“ вислали допомогу

ЧИКАГО. – Епідемія грипи H1N1 в Україні досягає статусу критичної пандемії. Відчувається брак лікувальних медикаментів, вакцин, профілактичних засобів для запобігання зараження та фінансів для їх поповнення.

Українсько-американська федеральна кредитова спілка „Самопоміч“, у співпраці з українською громадою міста та українцями з усіх сторін США, за посередництва Злученого Українського Американського Допомогового Комітету (ЗУАДК), вирішила допомогти українським державним установам у цій кризі.

Голова Ради директорів Фундації „Самопоміч“ Ореста Фединак поінформувала, що Фундація виділила 10 тис. дол. на ініціативи ЗУАДК у подоланні цієї кризи.

Під час прес-конференції, що відбулася 5 листопада у приміщенні кредитівки, Генеральний консул України в Чикаго Костянтин Кудрик поінформував про сучасну ситуацію в Україні.

Президент кредитівки Богдан Ватраль, який є одночасно головою Ради директорів Централі українських кооперативів Америки, закликав усі кредитівки у США долучитися до допомогових акцій. Д-р Галина Бориславська, голова громадської організації „Помаранчева хвиля“ заявила, що їхня невелика організація вже вислала допомогу у вартості 10 тис.дол. в Україну і продовжує збирати гроші, як також протигрипові маски і медичні препарати для пересилання в Україну.

Представник ЗУАДК на терені Чикаго Роман Заяць пояснив, що ця харитативна установа періодично висилає різного роду допомогу потребуючим в Україні.

Бажаючи допомогти у подоланні кризи в Україні можуть вкладати гроші на рахунок ЗУАДК ч. 104040-000 у кредитівці „Самопоміч“. Адреса: Selfreliance UAFCU, 2332 W. Chicago Ave., Chicago, IL 60622. Тел.: (773) 328-7553.

Потрібні медичні препарати

Генеральний консул України в Нью-Йорку
Сергій Погорельцев

НЮ-ЙОРК. – За даними Міністерства охорони здоров'я України, станом на 9 листопада в Україні загальна кількість захворілих на грипу і гострі респіраторні захворювання (ГРЗ) сягнула 1.1 млн. осіб. Підтверджено 85 випадків ураження вірусом грипу А/H1N1, у тому числі 14 летальних випадків.

Основними територіями поширення вірусних захворювань є Львівська, Тернопільська, Івано-Франківська та Чернівецька області.

При Міністерстві охорони здоров'я України створений Оперативний штаб з питань протидії вірусів А/H1N1 на території України. Працюють „гарячі“ телефонні лінії (0-800-507-309 та 0-44-200-07-80), де цілодобово можна отримати консультацію спеціалістів про симптоми грипи, запобіжні та профілактичні заходи.

Уряд України вживає необхідних заходів з метою недопущення поширення інфекційних захворювань. Важливе значення має організація чужоземної гуманітарної допомоги в Україні.

Пріоритетним напрямком є отримання препарату „Таміфлю“ (осальтамівір) для лікування грипи, а також антибіотиків, апаратів для штучної вентиляції легень, марлевих масок та тест-систем для ідентифікації вірусу А/H1N1.

Епідеміологічна ситуація в Україні перебуває під контролем, однак для ефективної протидії поширенню епідемії на сьогодні Україна потребує додатково вакцини для профілактики пандемічної грипи для груп ризику у кількості 15.3 млн. доз; апарати штучної вентиляції легень, в тому числі для дітей, транспортні респіратори типу „Ньюпорт“; фібробронхоскопи; протиінфекційні фільтри; відсмоктувачі; кардіомонітори; пульсоксиметри; витратні матеріали до апаратів; інфузомати; озельтамівір; антибіотики; імунокоректори; розчини для внутрішнього введення (дезінтоксикаційна терапія); вітаміни; антигістамінні II-IV покоління; засоби від кашлю; гормональні препарати; нейролептики; міорелаксанти; дезінфікуючі засоби; засоби захисту (окуляри, маски, рукавички, респіратори і т.і.); тест-системи; витратні матеріали для вірусологічних лабораторій.

Сергій Погорельцев,
Генеральний консул України в Нью-Йорку

Учасники прес-конференції (зліва): Богдан Ватраль, Галина Бориславська, Костянтин Кудрик, Ореста Фединак, Любомир Климкович, Роман Заяць.

Закликають допомогти Україні у подоланні епідемії:

Світовий Конгрес Українців

Світовий Конгрес Українців (СКУ), стурбований дефіцитом в Україні відповідного медичного обладнання, протівірусних препаратів, респіраторних масок, дезінфікуючих та інших необхідних засобів, закликає всю світову українську діаспору до координованої акції допомоги нашим побратимам в Україні у цей скрутний для них час.

Закликаємо всі наші українські крайові центральні репрезентації виявити солідарність і звернутися за підтримкою Українській державі до урядів та громадських гуманітарних організацій своїх країн, а також створити в державах проживання центри допомоги Україні.

Просимо наші українські кра-

Злучений Український Американський Допомоговий Комітет

Заступник міністра охорони здоров'я Василь Лазоришинець повідомив, що станом на 2 листопада в Україні захворіло на грипу 255 тис. осіб. Серед захворілих багато дітей. Внаслідок епідемії грипи вже померло понад 70 осіб.

Беручи під увагу, що в Україні великий брак ліків та масок, Злучений Український Американський Допомоговий Комітет (ЗУАДК) розпочинає термінову збірку фондів на придбання медичних масок для висилання в Україну.

Звертаємося з закликом допомогти нашим братам і сестрам, яких навістило нове

Українська католицька архиєпархія та Комітет оборони людських прав в Україні

Українська католицька архиєпархія та Комітет оборони людських прав в Україні закликають громаду підтримати акції збірки фондів на медичну допомогу, пов'язану з епідемією грипи в Україні. Треба зібрати фонди до кінця листопада. Митрополит Стефан особисто перевезе зібрані фонди в Україну. Чеки можна випусувати на „Archeparchy of Philadelphia - Swine Flu Ukraine“. По всіх церквах Архиєпархії будуть спеціальні збірки при дверях, де можна дарувати необхідні медичні препарати та матеріали.

(Закінчення на стор. 3)

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

До України прибув гуманітарний вантаж з США

КИЇВ. — На летовище „Бориспіль” з Нью-Йорку 9 листопада прибув літак з гуманітарним вантажем, який складається з 1 млн. захисних масок, понад 12.5 тис. пляшок дезинфікуючого засобу для рук загальною вартістю понад 70 тис. дол. Все це зібране зусиллями української громади штату Іліной. Як відомо, раніше до України прибув ізраїльський гуманітарний вантаж з протигрипозними ліками та засобами захисту. („День”)

Україна вже отримала допомогу від 16 держав

КИЇВ. — У зв'язку з епідемією грипи Україна отримала гуманітарну допомогу від 16 держав світу на суму понад 1.5 млн. дол. Про це 9 листопада повідомили в штабі Міністерства закордонних справ України щодо запобігання розповсюдженню епідемічної ситуації в Україні. Станом на понеділок, 9 листопада, у відповідь на звернення Президента Віктора Ющенка, в 16 державах світу прийнято рішення про надання Україні гуманітарної допомоги: на державному та урядовому рівні – 13 країн: Австрія, Грузія, Ізраїль, Естонія, Китай, Ліван, Литва, Македонія, Молдова, Росія, Сербія, Польща, Угорщина, на відомчому рівні – Словаччина, США, Хорватія. Обсяги вже отриманої та заявленої урядової допомоги від Австрії, Естонії, Китаю, Литви, Словаччини та Угорщини складають 1.085 млн. дол. США та 386 тис. євро. Нагадаємо, станом на 11 листопада Міністерство охорони здоров'я України підтвердило 155 випадків смерті від грипи та гострих респіраторних вірусних інфекцій: 63 зафіксовані у Львівській області, 24 – в Івано-Франківській, по 17 – у Тернопільській та Чернівецькій, сім – у Хмельницькій. В Україні підтверджено 85 випадків грипи H1N1 та 14 смертей від неї. („Кореспондент”)

Президент закликає українців припинити паніку

КИЇВ. — Президент України Віктор Ющенко закликав людей припинити паніку, а також більше довіряти лікарям, і наголосив, що в Україні є досить ліків для лікування хворих на грипу. Про це він сказав під час відвідань низки медичних закладів Оболонського району Києва. Президент також відзначив ідентичність перебігу епідемії в Україні з такими країнами, як Росія, Німеччина, Австрія та багатьма іншими. „Тільки в Україні в десять разів більше паніки”, – зауважив В. Ющенко. Глава держави наголосив, що цього року в аптеки завезено в чотири рази більше ліків, ніж торік. Проте, зауважив В. Ющенко, складається враження, що лікарських засобів не вистачає. (УНІАН)

Ю. Тимошенко звинуватила ЗМІ у „нагнітанні паніки”

УЖГОРОД. — Прем'єр-міністр України Юлія Тимошенко вважає, що деякі засоби масової інформації (ЗМІ) в Україні нагнітають

паніку у зв'язку з епідемією грипи. „Зараз, якщо стежити за спонтанними повідомленнями ЗМІ, люди тільки на вулицях в ліжках не лежать, черги тисячні (у лікарнях і поліклініках), йде абсолютне знування з людей, їм не надається своєчасна допомога. Всі ви бачите, яке йде нагнітання і яка йде паніка”, – заявила 9 листопада Ю. Тимошенко під час наради в Закарпатській облдержадміністрації з питань боротьби з епідемією грипи. Вона підкреслила, що деякі ЗМІ повідомляють про те, що не вистачає лікарів і ліків. „Це все не відповідає дійсності. Я б хотіла, щоб ЗМІ, недобросовісні політики не виховували в українців комплекс неповноцінності, і щоб вони не робили з громадян України занепадлих людей, які думають, що їх країна ні до чого не готова, що вона завжди найгірша, що вона завжди з чимось не справляється”, – сказала прем'єр-міністр. Вона наголосила, що за деякими показниками Україна випереджає інші країни, зокрема у питанні боротьби з епідемією грипи, що й підтверджує останній висновок Всесвітньої організації охорони здоров'я (ВООЗ). Раніше Міжнародна місія ВООЗ позитивно оцінила дії Кабінету міністрів України, спрямовані проти епідемії грипи. („Інститут масової інформації”)

Україна і Росія мають відновити діалог

МОСКВА. — Посол України в Росії Костянтин Грищенко 10 листопада сказав, що у Києві вважають за необхідне поновити діалог на найвищому рівні між двома країнами. Він сказав, що без участі президентів двох країн неможливо вирішувати найважливіші питання. Український посол запевнив, що Київ готовий до поновлення діалогу „без жодних додаткових передумов” оскільки відсутність прямого обміну шкодить країнам. К. Грищенко також наголосив, що відсутність розмови не завжди спричинена тільки взаєминами між двома президентами, а також залежить від „тонкого про шарку” радників і помічників. Така оцінка ситуації українським дипломатом іде врозріз з баченням російського Президента Дмитра Медведєва, який два дні тому тому поклав відповідальність на Віктора Ющенка за те, що взаємини між двома країнами охололи. (Bi-Bi-Ci)

„Білорусь розглядає Україну як місток на Захід”

КИЇВ. — 4-6 листопада у Києві з офіційною візитою перебував Президент Білорусі Олександр Лукашенко. 5 листопада перед Секретаріатом Президента України відбулася офіційна церемонія зустрічі президентів Віктора Ющенка та О. Лукашенка. Після церемонії зустрічі в Будинку Городецького розпочалася зустріч президентів у форматі „віч-на-віч”, відтак – офіційна церемонія підписання українсько-білоруських документів. В. Ющенко та О. Лукашенко також мали спільну прес-конференцію. Проте, за словами оглядачів, від переговорів про кордони й енергетичну безпеку навряд чи варто очікувати конкретних кро-

ків. В. Ющенко назвав питання про демаркацію кордону з Білоруссю „не дуже простим”. Якщо за часів правління Леоніда Кучми зустрічі з білоруським провідником були досить частими, то впродовж всієї каденції В. Ющенка українсько-білоруські взаємини на найвищому рівні були фактично заморожені. Посол України в Білорусі Ігор Лиховий стверджує, що Київ буде підтримувати Білорусь на європейському напрямку, кажучи, що в цьому процесі Україна, яка сама мало інтегрована до Європи, вибудовує і для себе сприятливий шлях. О. Лукашенко може розглядати Україну як своєрідний місток до співпраці з Заходом. (Bi-Bi-Ci, „День”)

Кремль знову відклав приїзд нового Посла до Києва

КИЇВ. — Москва 9 листопада ухвалила однозначне рішення не посилати до Києва нового Посла Михайла Зурабова, поки в Україні не зміниться влада. Таке рішення було прийнято, щоб не додавати Вікторові Ющенкові популярності серед проросійського електорату України. Крім того, Москва вирішила утриматися від публічної критики на адресу В. Ющенка. Мотивом для прийняття такого рішення послужила аналіза ефекту, що мало серпнєве послання Дмитра Медведєва українському Президентові. Завдяки заяві глави Російської федерації (РФ) популярність В. Ющенка зросла одразу на кілька відсотків. Згідно з новою тактикою, російська влада має намір ігнорувати нинішнього Президента України доти, поки не оберуть нового. Підтвердженням цього є нещодавнє послання Д. Медведєва українському народові з нагоди 65-річчя визволення України від фашистських загарбників. Його текст було витримано у вкрай доброзичливому тоні, але без жодного згадування про В. Ющенка. 23 жовтня міністер закордонних справ Росії Сергій Лавров на спільній прес-конференції з міністром закордонних справ України Петром Порошенком у Москві заявив, що Посол РФ в Україні М. Зурабов готується до приїзду до Києва. М. Зурабова призначено Послом Росії в Україні у серпні цього року. („Кореспондент”)

Партія „Соціал-Демократичний Союз” змінила назву та керівника

КИЇВ. — Партія „Соціал-Демократичний Союз” 10 листопада надіслала в Міністерство юстиції офіційне повідомлення про зміну партійної назви та керівника. Партія тепер має назву „Громадська сила” і очолює її Ганна Шуїшбаєва, повідомили у прес-службі міністерства. Таке рішення було ухвалено VIII з'їздом партії, який відбувся 10 вересня. Міністерство юстиції взяло інформацію до відома. Відповідні зміни внесені до Реєстру політичних партій України. Політичну партію „Соціал-Демократичний Союз” було зареєстровано в Міністерстві юстиції 30 березня 1999 року та внесено до Реєстру політичних партій. („День”)

У Харкові з поїзду зняли 23 пасажирів без віз

ХАРКІВ. — Незважаючи на погіршення погодних умов та складну епідеміологічну ситуацію в країні, кількість спроб правопорушень на державному кордоні не зменшується, а зростає. За минулу добу українські прикордонники затримали 26 осіб за незаконне перетинання державного кордону, що удвічі більше, ніж напередодні. Серед затриманих – шість нелегальних мігрантів, з яких троє – громадяни Грузії, двоє вірмен та один таджик. Суттєво зросла й кількість затриманих з підробленими чужими й недійсними документами – восьмеро осіб (за попередню добу – один). Крім цього, на Харківському вокзалі було затримано та повернуто назад у Росію 23 пасажирів потягу „Москва – Кисловодськ” – громадян Китаю. Вони не мали українських віз. (УНІАН)

Реставрація брам триває

ЛЬВІВ. — 3 листопада у Львові розпочався наступний етап українсько-німецького проекту „Муніципальний розвиток та оновлення старої частини міста Львова”. Відтак реставратори розпочнуть працю над оновленням брами на площі Ринок. Протягом двох тижнів українські реставратори під керівництвом німецького фахівця Крістофа Юнгтанса відреставрують ще й браму на вулиці Краківській. Розрахований на три роки проект впроваджують Львівська міська рада та Німецьке товариство технічної співпраці. У межах програми „Через старі двері – в майбутнє” вони мають відреставрувати й відтак зберегти близько 100 брам. Із цією метою проект пропонує не лише технічні консультації, а й фінансову підтримку. У вересні цього року представники шести львівських фірм під керівництвом реставратора К. Юнгтанса відновили історичну браму у стилі класицизму, що на площі Катедральній, 8. („Львівська газета”)

У Берліні відкрився Український кіноклуб

БЕРЛІН. — В Українському домі в Берліні 6 листопада відкрився Український кіноклуб. Організаторами культурного проекту виступила українська громада німецької столиці за підтримки Посольства України в Німеччині. Метою проекту є популяризація українського кіна у німецькому суспільстві, ознайомлення берлінської публіки з Україною, українською культурою та історією. Відкриття кіноклубу викликало велике зацікавлення як серед українців, які мешкають у Берліні, так і серед німців, які цікавляться Україною. Приміщення Українського дому, відкритого у жовтні цього року ледве вмістило всіх бажаючих. З вітальним словом до присутніх звернувся Посол України у ФРН Наталія Зарудна та голова Центральної спілки українців у Німеччині Людмила Млош. Відбувся показ стрічки Сергія Параджанова „Тіні забутих предків”, яка демонструвалася мовою оригіналу з німецькими написами. („День”)

Закінчується реєстрація кандидатів на пост Президента України

Олександр Мороз

Василь Противсіх

КИЇВ. – 6 листопада під головуванням Володимира Шаповала відбулось засідання Центральної виборчої комісії (ЦВК), яка зареєструвала кандидатів на пост Президента України: Василя Васильовича Противсіх, 1946 року народження, позапартійного, освіта вища, президент Івано-Франківської торгово-промислової палати, який проживає в Івано-Франківську; Олександра Олександровича Мороза, 1944 року народження, голову Соціалістичної партії України, освіта вища, який проживає в Києві.

ЦВК розглянула заяви Віталія Велідченка та Наталії Пилипенко про самовисунення кандидатами на пост Президента України. Було встановлено, що документи подані з порушенням вимог Закону України „Про вибори Президента України“ та нена належно оформлені. Заявникам відмовлено у реєстрації.

9 листопада закінчилося подання документів до ЦВК для реєстрації кандидата на пост

Президента України.

ЦВК до 13 листопада мала прийняти рішення про реєстрацію кандидатів на пост Президента України або про відмову в реєстрації.

До 18 листопада в газетах „Голос України“ та „Урядовий кур'єр“ має бути оприлюднений перелік кандидатів на пост Президента України, зареєстрованих ЦВК.

Передвиборна агітація кандидата на пост Президента України розпочинається наступного дня після його реєстрації у ЦВК і закінчується о 24-й годині останньої п'ятниці перед днем виборів, тобто 15 січня 2010 року.

Утворення закордонних виборчих дільниць проводиться не пізніше, як за 38 днів до дня виборів, – до 9 грудня включно. Попередні списки виборців для кожної закордонної виборчої дільниці складаються після утворення закордонних виборчих дільниць.

Секретаріят ЦВК

Повідомлення про підготування виборів Президента України

НЮ-ЙОРК. – 19 жовтня розпочався виборчий процес в Україні. Рішенням Верховної Ради України, затвердженим відповідною постановою, вибори Президента України призначено на 17 січня 2010 року.

Генеральне консульство України в Нью-Йорку привертає увагу громадян України, що проживають або тимчасово перебувають у штатах консульського округу (Нью-Йорк, Нью-Джерсі, Коннектикат, Масачусетс, Пенсильванія, Мейн, Нью-Гемпшир, Род-Айленд, Вермонт), до суттєвих змін в електоральній законодавчій базі України, які сталися після проведення останніх президентських виборів.

Серед цих змін особливо слід відзначити прийнятий у 2007 році Закон України „Про Державний реєстр виборців“, відповідно до якого всі вибори в Україні, у тому числі чергові вибори Президента України, повинні проводитися на підставі даних Державного реєстру виборців.

З метою забезпечення конституційних прав громадян України кожен виборець має право подавати свої персональні дані до відповідного органу ведення реєстру. Згідно зі статтею 19 Закону – особа, яка набула права голосу та проживає або на час набуття права голосу перебуває за межами України, може звернутися до консульської установи за місцем свого проживання чи перебування із заявою щодо свого включення до реєстру.

* * *

База Державного реєстру виборців створюється на основі даних консульського обліку громадян, які постійно або тимчасово проживають або перебувають у межах консульського округу.

Кожен виборець, у разі зміни його

персональних даних, може звернутися до дипломатичного представництва або консульської установи за місцем проживання (перебування) за кордоном з заявою про внесення змін до його персональних даних у Державному реєстрі виборців. Разом з заявою подається документ, що посвідчує особу і громадянство виборця – паспорт громадянина України для виїзду за кордон.

Нагадуємо громадянам України, які перебувають на консульському обліку в Генеральному консульстві та змінили адресу свого проживання, про необхідність надання останньої інформації про місце проживання. У випадку зміни виборчої адреси слід подати заяву до Генерального консульства за новою виборчою адресою. До цієї заяви повинні додаватися документи (або належно засвідчені копії документів), які підтверджують зміну виборчої адреси виборця.

* * *

Генеральне консульство України в Нью-Йорку наголошує, що лише ті громадяни, особисті дані яких внесені як до консульського обліку, так і до Державного реєстру, матимуть змогу взяти участь у голосуванні на виборах Президента України.

Останній термін подання персональних даних до Державного реєстру виборців – 30 листопада.

Детальніше з інформацією про порядок внесення особистих даних до Державного реєстру виборців та іншої інформацією щодо участі у виборах Президента України можна ознайомитися на офіційному веб-сайті Генерального консульства України в Нью-Йорку: www.ukrconsul.org.

Генеральне консульство України в Нью-Йорку

Закликають допомогти Україні у подоланні епідемії:

(Закінчення зі стор. 1)

Світовий Конгрес...

йові центральні репрезентації подавати електронною поштою на адресу СКУ (congress@look.ca) координати новостворених центрів допомоги та інформацію про надану підтримку цими центрами допомоги, державами проживання та гуманітарними організаціями цих країн для вчасного інформування владних структур України. Такі центри допомоги вже діють при Канадсько-українській фундації у співпраці з Конгресом Українців Канади та при Злученому Українському Американському Допомоговому Комітеті.

Їхні адреси:

в Канаді – Canada Ukraine Foundation, 203-952 Main St., Winnipeg, Manitoba R2W 3P4. Тел.: (204) 942-4627; (866) 942-4627; Факс: (204) 947-3882 Електронна адреса: bonyschuk@cufoundation.ca. Веб-сторінка: www.cufoundation.ca;

у США – United Ukrainian American Relief Committee, Inc., 1206 Cottman Ave., Philadelphia, PA 19111 (з приміткою: „swine flu“) Тел.: (215) 728-1630; Факс: (215) 728-1631. Електронна

адреса: uuarc@verizon.net. Веб-сторінка: www.uuarc.org.

Закликаємо всіх українців діаспори бути чуйними та допомогти Україні!

Світовий Конгрес Українців

Злучений Український...

горе і на яке влада не була приготувана, а народ знову залишений напризволяще. Дуже велика потреба в масках і так званих „hand sanitizers“.

Ваші пожертви просимо надсилати до канцелярії ЗУАДК на адресу: UUARC, 1206 Cottman Ave., Philadelphia, PA 19111 зі зазначенням „swine flu“.

Українська католицька...

Пожертви можна також складати на conto в Українській кредитівці „Самопоміч“ у Філадельфії, ч. 50921 „Swine Flu Fund“. Всі пожертви звільнені від податку. За додатковою інформацією можна телефонувати на число (484) 904-6759. Адреса: Ukrainian Selfreliance Federal Credit Union, 1729 Cottman Ave., Philadelphia, PA 19111.

Президент України мав зустріч з закордонними експертами

КИЇВ. – Президент України Віктор Ющенко 9 листопада провів зустріч з групою експертів Всесвітньої організації охорони здоров'я (ВООЗ), яка прибула до Києва 2 листопада на запрошення української сторони для оцінки епідеміологічної ситуації щодо захворювання на грип в Україні. До складу делегації входять досвідчені епідеміологи, вірусологи та інфекціоністи.

У зустрічі взяли участь керівник місії, начальник Відділу готовності та реагування на стихійні лиха Європейського регіонального бюро ВООЗ Юкка Пуккіла, експерт ВООЗ, спеціаліст з інтенсивної терапії Королівського шпиталю Лейсестера Саймон Мердел, координатор системи ООН в Україні Олів'є Адам, керівник бюро ВООЗ в Україні Ігор Поканевич.

Характеризуючи ситуацію в Україні щодо боротьби із захворюванням на грип, Президент відзначив, що загальна динаміка є досить позитивною.

Водночас він наго-

лосив на недоступності лабораторних досліджень для більшості регіонів України, подякував ВООЗ за швидке реагування на звернення української сторони з проханням про присилання місії з оцінки епідемічної ситуації щодо захворювання на грип в Україні.

У свою чергу, керівник Ю. Пуккіла підкреслив, що досвід України в боротьбі з епідемією грипу „Енциклопедія української діаспори“ H1N1 буде корисним для інших країн. (Прес-служба Президента України)

КИЇВ. – Президент України Віктор Ющенко і Секретар Ради національної безпеки і оборони Раїса Богатирьова на нараді з членами державної надзвичайної протиепідемічної комісії 9 листопада.

Фото: Прес-служба Президента України

АМЕРИКА І СВІТ

У Берліні святкували повалення муру

БЕРЛІН. — Світові провідники приєдналися до тисяч осіб, які відзначали 20-річчя падіння Берлінського муру, що проклало шлях до припинення холодної війни. Головні святкування у Берліні відбулися біля Бранденбурзьких воріт, які є символом об'єднання Берліну в 1990 році. Величезні доміно з пінопласту повалили вздовж лінії, де був Берлінський мур, аби показати почергове падіння комуністичних урядів у Східній Європі 1989 року. Комуністична Німецька Демократична Республіка спорудила Берлінський мур протяжністю 155 км 1961 року, щоб оточити ним Західній Берлін. Десятки осіб загинули, намагаючись утекти з Східної Німеччини на Захід. Бар'єр несподівано відкрили 9 листопада 1989 року, після кількатижневих протестів. Святкування відбулися під проводом Канцлера Ангели Меркель, яка виросла у Східній Німеччині і була серед 20 тис. осіб, які перетнули міст цієї історичної ночі. Минулого тижня вона сказала, що падіння Берлінського муру було „найщасливішим днем у новітній історії Німеччини“. Серед запрошених на святкуваннях – Президент Франції Ніколя Саркозі, британський Прем'єр-міністр Гордон Браун та Держсекретар США Гіларі Клінтон. У святкуванні також взяла участь колишній Президент Польщі Лех Валенса, який був провідником „Солідарності“, колишній Прем'єр-міністр Угорщини Міклош Немет, чіє рішення відкрити кордони дозволило східнім німцям почати масову втечу на Захід, і колишній радянський про-

відник Михайло Горбачов. Пізніше біля Бранденбурзьких воріт відбувся великий концерт і феєрверки. (*Bi-Bi-Ci*)

США поділяться з ВООЗ вакциною проти грипи H1N1

ВАШІНГТОН. — У зв'язку з епідемією „свинячої грипи“ у світі, США вирішили виділити Всесвітній організації охорони здоров'я (ВООЗ) 10 відс. національної резерви вакцини проти вірусу H1N1, як тільки буде задовільнено внутрішній попит. Частина цієї вакцини, 930 тис. доз, вже на початку грудня має надійти в Україну. Уряд США плянує тісно співпрацювати з фахівцями в Україні для визначення потреб та узгодження засобів і технічної підтримки. Йдеться про супровідні матеріали для щеплення – одноразові шприци, голки та пакунки для їх безпечної утилізації. США висловлюють готовність допомагати Україні долати спалах епідемії у рамках програми зменшення бактеріологічної загрози. Уряд США готовий надати обладнання та текстові матеріали для поліпшення діагностики хвороби та шляхів її подолання. (*„Голос Америки“*)

Польща закликала США захистити її від Росії

ВАШІНГТОН. — Міністер закордонних справ Польщі Радослав Сікорський 5 листопада закликав США розмістити війська на території його країни, щоб захистити її від можливої військової агресії з боку Росії. Під час конференції у Вашингтоні Р. Сікорський нагадав, що недавно Росія і Білорусь провели неподалік від польської території спільні навчання, в яких взяли

участь сотні танків. При цьому, за його словами, зараз у Польщі перебувають всього шестеро американських військових. „Якщо б у вас з одного боку було 900 танків, а з іншого – шестеро військовослужбовців, вас би це переконало?“. Глава польського зовнішньополітичного відомства зазначив, що при вступі Польщі у НАТО Росія отримала запевнення, що альянс не стане розміщувати в Східній Європі значні військові сили. „Але в той час ніхто і уявити собі не міг, що війська взагалі не пошлють. Я думаю, що це необхідно зробити“, – наголосив Р. Сікорський і зазначив, що віце-президент США Джо Байден, який нещодавно відвідував Польщу, запевнив Варшаву в тому, що Вашингтон досі є її стратегічним союзником. Проте вчинки, за словами керівника польського МЗС, стали б більш переконливими, ніж слова. „Якщо ви все ще можете собі це дозволити, нам потрібні якісь стратегічні запевнення“, – сказав міністер, звертаючись до представників США. (*„Кореспондент“*)

Суд в Італії заочно засудив 23 американців

РИМ. — Італійський суд заочно визнав винними 23 американців, звинувачених у причетності до викрадення у 2003 році на вулицях Міляну особи, запідозреної в тероризмі. Всі, окрім одного з звинувачених, – агенти Центрального розвідувального управління (ЦРУ). Колишня агент ЦРУ Сабріна Десуса дізналась про вирок у Нью-Йорку. Повідомлення про її засудження на п'ять років ув'язнення прийшло на її мобільний телефон. С. Десуса визнає, що викрадення було помилкою. „Безперечно, ми порушили закон і тепер нас карають за помил-

ки людей, які схвалили наші дії“. Оголошений у Міляні вирок суду став кульмінацією п'ятирічного розслідування італійського правосуддя. Справа розпочалась після викрадення мусульманського священнослужителя з вулиці Міляну посеред дня. Абу Омара підозрювали у зв'язках з терористами. Його таємно переправили до Єгипту, де, за його словами, піддавали тортурам. Як визнав колишній службовець ЦРУ Боб Баєр, американські агенти, які працювали під прикриттям консульства США, наробили чимало професійних помилок. Суд також засудив двох італійців, причетних до викрадення. Прокурор збирається просити уряд Італії видати наказ на арешт засуджених американців. Попередньо уряд Сільвіо Берлусконі відмовлявся це робити. (*„Голос Америки“*)

Між двома Кореями відбулася морська перестрілка

ВАШІНГТОН. — 10 листопада у водах біля західного узбережжя Жовтого моря відбулася короткотривала сутичка між військово-морськими силами Північної та Південної Кореї. Представники військового командування Південної Кореї повідомили, що перед тим, як відступити, північнокорейське патрульне судно зазнало серйозних пошкоджень. Південнокорейський військовий корабель зробив низку попереджувальних пострілів в сторону північнокорейського судна після того, як воно перетнуло демаркаційну лінію між територіальними водами обох країн. У Сеулі названо перестрілку прикритим випадком, кажучи, що Південна Корея вже внесла ноту протесту Пхеньянові з цього приводу. (*„Голос Америки“*)

Вшанували пам'ять жертв стрілянини на військовій базі

ФОРТ-ГУД, Тексас. — На військовій базі у Форт-Гуді 10 листопада відбулася поминальна церемонія за загиблими від рук нападника – військового психіатра, мусульманина Нідала Маліка Гасана. Сотні військових колег та родини 13 загиблих зібрались, щоб віддати останню шану невинним жертвам.

Президент Барак Обама та Перша леді прибули на церемонію, де особисто зустрілись з родинами загиблих. Б. Обама заявив, „що, можливо, важко зрозуміти логіку нападника, але можна точно сказати, що жодна віра чи релігія не може бути виправданням вбивства невинних“. Тим часом майор Н.М. Гасан, який перебуває у стабільному стані і здатний говорити, найняв адвоката.

Американська розвідка вже досить давно була свідомою, що Н. М. Гасан був пов'язаний з радикальними елементами, включно з „Аль-Кайдою“, і ці дані було передано військовому керівництву. Військові лікарі заявляють, що скаржились на Н. М. Гасана ще минулого року за його висловлювання. Він часто наголошував, що передусім мусульманин, а відтак американець. Відповідні служби не розслідували цих попереджень, оскільки вважали, що Н.М. Гасан не становить загрози.

5 листопада Н. М. Гасан відкрив вогонь у своїх колег, внаслідок чого було вбито 13 осіб і понад 30 було поранено.

Президент Б. Обама назвав це „жахливим спалахом насильства“, пообіцяв здійснити широкомаштабне розслідування цього випадку. озброєний двома пістолетами 39-річний військовий лікар-психіатр майор Н. М. Гасан почав стріляти по вояках, що виходили з будинку. Його зупинила куля поліцейського, але не раніше, ніж він устиг убити 12 осіб і поранити понад 30. Він народжений у штаті Вірджинія, закінчив Вірджинський технологічний університет, а потім в армії здобув медичну освіту. Н. М. Гасан неодружений, бездітний. За попередніми даними, він прийняв іслам під час військової служби.

Як сказала сенатор від Тексасу Кей Бейлі-Гачісон, посилаючись на повідомлення начальника бази генерала Боба Ковна, майора Н.М. Гасана невдовзі мали відрядити до Іраку або Афганістану.

Колеги розповідали, що в розмовах Н.М. Гасан засуджував зовнішню політику США, засуджував присутність американських військ у тих двох країнах і протестував проти свого відрядження туди, навіть наймав адвокатів. (*Bi-Bi-Ci*, *„Голос Америки“*)

Палата представників США дала хід медичній реформі

ВАШІНГТОН. — Конгрес США зробив перший великий крок на шляху до історичної за масштабами реформи. Палата представників схвалила проект закону про реформу системи охорони здоров'я. Голосування за законопроект відбулось майже опівночі у суботу, 7 листопада. Демократам вдалось набрати на два голоси більше, ніж потрібно. Голосуванню передували запеклі дебати як у Конгресі, так і по всій країні. Для реформи потрібно було набрати 218 голосів. За неї проголосувало 220 конгресменів, проти – 215.

Однак, перемога демократам дісталась не легко. Республіканці боролися до останнього. Провідник республіканської меншости в Палаті представників Джон Бейнер назвав законопроект неконституційним: „Це найбільш неконституційна річ, яку я коли-небудь бачив у моєму житті“.

Всі республіканці, окрім одного представника демократично налаштованої округи в Луїзіані, проголосували проти закону. 39 демократів з округ, де буде важко боротися з опонентами на виборах наступного року, також проголосували „ні“. І хоча голосуван-

ня відбулось за партійною лінією, демократи пішли на компроміс противникам абортів, зобов'язавшись лише в екстремних випадках фінансувати оплату цієї процедури державними фондами.

Напередодні голосування Президент Барак Обама відвідав Конгрес, де особисто агітував за реформу. І хоча чимало називають схвалення законопроекту його перемогою, на думку самих конгресменів, вислід голосування є перемогою спікера Палати представників Ненсі Пелосі. Саме вона вважається рушійною силою цього процесу.

Закон, вартістю у трильйон дол., протягом 10 років покликаний забезпечити десятки мільйонів американців медичним страхуванням. Однак, перед тим, як він стане реальністю, Сенат повинен схвалити свій проект. Потім обидві Палати мають узгодити спільний варіант закону і проголосувати за нього. І лише згодом документ подасть на підпис Президентові.

Процес може розтягнутися до наступного року, навіть незважаючи на кількісну більшість демократів в обох палатах Конгресу США. (*„Голос Америки“*)

Віктор Рог: „Ми боремось за Україну, наповнену національним змістом“

З діловою візитою у США і Канаді перебуває Віктор Рог – заступник директора Центру національного відродження ім. Степана Бандери.

Віктор Рог народився 1970 року в селі Погожа Криниця, Сумська область, в селянській родині. Учасник студентського голодування в жовтні 1990 року в Києві. В 1993 році закінчив Сумський педагогічний інститут ім. Антона Макаренка. Організатор і учасник багатьох патріотичних акцій і заходів у всіх регіонах України та її межам. Координатор Всеукраїнського комітету захисту студентських прав, віце-президент Історичного клубу „Холодний Яр“.

Розмову з В. Рогом мав голова Організації оборони чотирьох свобод України Михайло Козюпа.

Віктор Рог

– З якою метою Ви приїхали до Америки?

– Було заплановано і вже проведено ряд зустрічей з українською діаспорою з нагоди відзначення річниць Степана Бандери, а також 80-ліття Організації Українських Націоналістів та 70-річчя проголошення незалежності Карпатської України. Я вже побував в шістьох містах в Канаді, а тепер перебуваю в Америці.

– Як відзначаються річниця в Україні?

– Тепер їх відзначають не лише в народі, але і на державному рівні. Президент України Віктор Ющенко офіційно привітав ветеранів Української Повстанської Армії з 65-річчям її створення. В Національному театрі опери та балету в Києві відбудеться відзначення з нагоди 100-річчя з дня народження та 50-річчя з дня смерті Степана Бандери.

– Які найбільші проблеми постали тепер перед Україною?

– По-перше – економічна криза, яка турбує всіх. По-друге – соціальні проблеми та брак єдності, консолідації між сходом і заходом України, між католиками і православними в Україні, між українським і російськомовним населенням. По-третє – партійна гризня. Найгірше є те, що Москва провадить економічний тиск на Україну, а також веде шалену пропаганду в засобах масової інформації. Мабуть, найболючіше відчувається факт, що не всі громадяни України ідентифікують себе як український народ, а не просто народ, який проживає на території України. Надзвичайно важливо, щоб вони відчули себе українською нацією.

– Якими є мета, здобуток і надії політичного руху „Український націоналізм“, який Ви представляєте?

– 16 вересня у Полтаві відбулась презентація антології „Український націоналізм“. Ця книга підтверджує, що в українців завжди була воля жити в єдиній країні. Воля нації бути єдиною завжди домінувала. Конфлікти, які ми бачимо зараз в політиці, відбуваються без жодної ідеології, без жодної грамотної конкурсної програми розвитку нації. Між собою конкурують політологи і політехнологи, які представляють безліч партій і рухів, але тільки український націоналізм має серйозну ідеологічну базу. Ви не назвете жодного політичного руху

в Україні, який може представити розробки такого рівня як в українських націоналістів. Ми хочемо повернути в українське суспільне життя, в українське політичне життя питання ідеї, питання боротьби концепцій, світоглядів, переконань і принципів, а не грошових мішків та олігархів.

Ми бачимо Україну сильною державою, ми бачимо Україну державою, наповненою національним змістом, у якій українці будуть господарями на своїй землі, ми бачимо Україну як одну з геополітичних потуг Східної Європи, ми бачимо Україну зі справедливим ладом і ми бачимо націю вільних людей. Нам не потрібен тоталітаризм, навіть український. Націоналізм зародився тоді, коли перша крапля крові впала на землю в боротьбі за нашу свободу. Головне його гасло: „Бути собою. Індивідуально як українець“.

В нас є програма, яка називається „Програма деколонізації“. Питання в тому, що дійсно ключовими моментами є влада, власність і вплив. В кого є ці три речі, той керує країною. Ми починаємо свій шлях з головної битви – битви за уми людей. Коли підуть люди шляхом деколонізації, тоді почнуться процеси й більші. Просто боротися в парламенті – це шлях в нікуди. Нам не потрібно три відсотки в парламенті, ми не підемо на вибори. Нам потрібно, щоб українці стали українцями. Тоді і ліберали будуть українськими, і соціалісти будуть українськими і т. д. І питаннями конкретної боротьби ми займаємось, але це не питання нашої сьогоднішньої розмови.

Насправді націоналізм – це і є питання розвитку народу. Хоча з іншого боку в кожному дереві ми бачимо стовбур, крону, плоди, але якщо воно не має коріння, то і не буде ні плодів, ні стовбура. Так само у людей питання минулого, історії, культури має бути на першому місці. Ми будемо будувати перш за все університети. Бо є така приказка: „Якщо нація думає вперед на рік – вона сіє хліб, на 10 років – вона садить сад, на 100 років – вона виховує молодь“. Тобто фактично, хто дбає про перспективу, той має дбати про виховання молоді.

Ми повинні виховувати молодь на засадах поваги до старших, поваги до своєї батьківщини. Тому в нас такі пріоритети.

НА ТЕМИ ДНЯ

Людська і українська справа Івана Дем'янюка

Я їздив до Німеччини і 16 жовтня відвідав у мюнхенській в'язниці Івана Дем'янюка. Зустріч відбулася у супроводі його теперішнього німецького адвоката д-ра Ульріха Буша (який, до речі, одружений з україною з США), а також вартовим та перекладачем з англійської мови на німецьку. Мене попросили розмовляти виключно англійською (не українською) – мабуть, для того, щоб вартовий міг зрозуміти усе, про що говорилось.

А мова йшла про важливе – про стан здоров'я в'язня. І. Дем'янюк оповідав про свої фізичні болі та немочі – гострий артрит, неспроможність ходити власними ногами (він був на візку). Не торкалися ми найтяжчої теми – недуги крові. Він говорив також про свою родину в США, про труднощі з побаченням, про те, що навіть 30-хвилинну телефонну розмову дозволяють німці тільки раз на два тижні, і за гроші підсудного, до того ж, інколи змінюють день розмови, хоч родина вже зібрана на попередньо призначений день. Я запевняв його, що він у думках і молитвах не тільки своєї родини, але також усіх свідомих українців.

30 листопада в Мюнхені німецький суд розглядатиме кримінальне звинувачення проти українця І. Дем'янюка. Німеччина – третя країна після США і Ізраїлю, яка збирається судити І. Дем'янюка. Досі не доведено, що він вчинив будь-який злочин.

Найновіше звинувачення в Німеччині не вказує на безпосередню вину І. Дем'янюка. Німецькі прокурори намагатимуться довести, що І. Дем'янюк був вартовим у таборі смерті в Собіборі, а оскільки там загинуло понад 20 тис. євреїв, то він причетний до їх вбивства.

Парадоксом у цій справі є те, що нацистська Німеччина взяла в полон І. Дем'янюка як радянського вояка і, за власним визнанням сьогоднішньої Німеччини, змусила його служити вартовим. Немає об'єктивного історика, який не свідчив би, що будь-яка служба полоненого вояка відбувалася під страхом смерті. Самі німецькі архівні документи-розпорядження засвідчують, що німці не запроваджували прав „в'язнів війни“ згідно з Женевською конвенцією, коли мали до діла з радянськими полоненими вояками, і тому дозволяли собі з ними будь-яке поводження. Тобто, іншими словами, Німеччина збирається судити І. Дем'янюка за злочини, скоєні самими німцями. Натомість своїм громадянам у подібних випадках Німеччина ще в 1968 році надала амністію.

І Дем'янюкові сьогодні 89 літ. Він тяжко хворий. Перебування від 1976 року під загрозою звинувачень позначилося на його фізичному і психічному здоров'ї. Лікарі обіцяють один рік життя – й це у найкращому випадку.

І. Дем'янюк не єдиний представник тодішнього бездержавного

народу, якого взяли в полон німці і сьогодні через різні політичні впливи закидають йому військові злочини. З багатьох європейських країн німці примусом забирали людей на рабську працю. І сьогодні цей насильник, Німеччина, збирається судити свою жертву – свого полоненого, при цьому користуючись джерелами найбільшого колаборанта – СРСР, (згадаймо договір Молотова-Рібентропа 1939 року), який своєю злочинністю перевищив німецьких нацистів.

США у цій справі – також винна сторона, бо узалежнили своє демократичне правосуддя від єврейського політичного впливу.

Справу І. Дем'янюка головною зробило те, що в ній зазнали поразки Москва за фальшування документів, свідчень тощо, а євреї та їх прислужники в США співпрацювали з фальсифікаторами. До речі, ще 18 серпня 1993 року Верховний суд Ізраїлю, вже після свого остаточного визнання, що Іван Дем'янюк не був „Іваном Грозним“, відповідальним за злочини в Треблінці, дав відповідь єврейським організаціям, які після юридичної поразки вимагали судити І. Дем'янюка „за інші злочини“. Ізраїльський Верховний суд зайняв об'єктивне становище і заявив, що, звільняючи І. Дем'янюка від звинувачень проти „Івана Грозного“ з Треблінки, тим більше вважав неправомірним судити його за інші недоведені злочини.

Але єврейські організації в США не перестали переслідувати І. Дем'янюка. Після повернення його до США почався новий процес депортації. Виникло питання: до якої країни? Німеччина скористалася з нагоди. Недавно Берлін на вимогу Ізраїлю розпочав нові переговори про відшкодування для єврейських жертв Голокосту, які ще живуть.

Не соромлячись грубої неправди, Німеччина вирішила поділитися власною провинкою: мовляв, німці не змогли вимордувати так багато людей без прислужництва представників інших національностей, тому ці інші повинні теж виплачувати відшкодування.

І. Дем'янюк, швидше за все, не витримає цієї чергової розправи, але питання участі інших національностей у нацистських злочинах і у відшкодуванні тих злочинів залишаться.

Я вважаю, що ми, українці, де б не перебували 30 листопада, в день початку суду над І. Дем'янюком, повинні виявити нашу національну солідарність з ним і засудити сучасних німецьких нацистів, які вдруге взяли в полон одного з нас. В той день влаштуймо демонстрації під дипломатичними місіями, посольствами, консульствами, державними установами Німеччини по цілому світі, в діаспорі та в Україні. Геть з новітнім німецьким нацизмом!

Аскольд Лозинський,
Нью-Йорк

ЧИТАЙТЕ „СВОБОДУ“: www.svoboda-news.com

Ця тема – не для вулиці

В останні два тижні в Україні тільки те й говорять та пишуть, що про „свинячу“ або, як її ще називають в Україні „каліфорнійську“ грипу. Тема, в котрій прерогатива мала б належати виключно лікарям, буквально вихлюпнулася на вулицю, бо то ж добра нагода для урядовців, депутатів, партійних керівників показати, як вони самовіддано дбають про свій народ. У висліді усього того галасу і взаємних звинувачень, за котрими більшою мірою стоїть передвиборна боротьба, ніж турбота про здоров'я людей, склалося враження, що Україну спіткало знову якесь особливе лихо, – спеціально її, обминувши всі інші країни. Страшне слово „епідемія“ спричинило загальну паніку, а вона не менш небезпечна, ніж сама хвороба. В аптеках спорожніли полиці з традиційними ліками від грипи, захисних масок для всіх не вистачило, й цим моментально скористалися спекулянти, пропонуючи їх у підворотнях втридорога. У Криму міліція вже виявила підпільний цех з виготовлення масок. На ринках стрімко піднялися ціни на часник, цибулю і цитрини – засоби народної медицини. Як уже повідомлялося, в 10 областях оголошено карантину.

Тим часом компетентні в цьому питанні спеціалісти не мають спільної думки щодо характеру грипи. Наприклад, колишній міністер охорони здоров'я України Микола Поліщук звернув увагу на те, що цієї осені від гострих респіраторних вірусних інфекцій помирає в Україні значно менше людей, ніж минулого і позаминулого років. Як тепер, так і в усі минулі роки смерть наступала від пневмонії, і це є загальною ознакою кожної нової мутації грипи, не тільки „свинячої“. Але щодо саме цієї останньої мутації, то проблема полягає у точному діагностуванні: далеко не всі лабораторії перебувають на такому технологічному рівні, аби діагностувати швидко і безпомилково. Станом на 9 листопада, в країні від грипи і спричиненої нею пневмонії померло 155 осіб, але тільки щодо 14 померлих була лабораторно підтверджена діагноза „свинячої грипи“ (А/Н1N1).

Отож паніка і нагнітання страхів – це зайве. Натомість треба налагоджувати систему періодичної вакцинації усього населення, але й у цьому важливому питанні точаться безрезультатні суперечки на владних верхах. Цими днями міністер охорони здоров'я Василь Князевич навіть попросив Генеральну прокуратуру порушити кримінальну справу проти політиків, котрі заперечували потребу у загальній вакцинації.

Головний санітарний лікар України Олександр Біловол повідомив на спеціальній нараді у Президента Віктора Ющенка 4 листопада, що за цих обставин вакцинацію належить проводити лише в регіонах, де епідемія ще не досягнула кульмінаційного моменту, та й то лише після найретельнішого тестування вакцин проти „свинячої грипи“. Потрібно буде щонайменше 15 млн. доз вакцин. Їх в Україні ще нема. Однак, київське Представництво Всесвітньої організації охорони здоров'я (ВООЗ) вважає, що слід проводити саме всенародну вакцинацію, оскільки в Україні, як і в решті світу, „свиняча грипа“ ще повертатиметься, згідно з припущеннями експертів, навесні і восени наступного року. При цьому Представництво ВООЗ обіцяє, що вакцина буда доступною для всього населення України.

На кінець нашого коментаря належить визнати, що проблеми охорони здоров'я в Україні мають, звичайно ж, цілком зрозумілий політичний аспект. Надійні ліки потрібні у випадку кожної хвороби, але жодні ліки, як добре відомо, здоров'я не дають. Його запорукою є тільки сильна імунна система, котру створюють повноцінне харчування, заняття фізкультурою, взагалі здоровий спосіб життя. І якщо Україна цим критеріям ще не відповідає, то вина не може не падати на владу, на всю політичну систему країни.

ЛИСТОПАД В НАШІЙ ІСТОРІЇ...

„Не чіпайте гетьмана!...“

Осінь 1918 року – а той рік від самого січня вирував доле-носними сплесками української національної енергії – збагатила нашу національну історію ще двома переважливими подіями: Революційним зривом у Львові 1 листопада, що привів до утворення Західньо-Української Народної Республіки, і повстанням проти гетьмана Павла Скоропадського в Києві 15 листопада. З приводу першої з них майже ніяких розбіжностей в оцінках українських істориків не знаходимо, тим часом другу подію різні дослідники тлумачить дуже по-різному – від осуду до схвалення, й не обходиться без умовної форми дієслова: от якби не дійшло до повалення гетьманату, то...

І вже, мабуть, ніколи не поставне політичний портрет гетьмана П. Скоропадського перед зором усіх наступних поколінь українців інакше, як у цьому переплетінні світла й тіні. Бо таким, властиво, є портрет усього того революційного часу.

Гетьманська Українська держава виникла у квітні 1918 року також у висліді збройного перевороту в Києві, підтриманого німцями, які на той час окупували Україну, але – цілком безкровного, і вже одна ця обставина засвідчує, що за Центральною Радою ніхто особливо не побирався, оскільки вона не відповіла вчасно й ефективно на найгостріші тодішні виклики життя. Соціалісти-федералісти задовго вірили в пореволюційну „демократичну“ Росію. Змагаючись між собою, хто з них більший ліберал, вкрай розвалили українське військо. А найтяжче ця владна українська лівія завинила перед селянством, бо не схильна була до відновлення приватної власності на землю.

Весна вже давно прийшла, а поля стояли незасіяні. Тому й не дивно, що саме Хліборобський конгрес у Києві 29 квітня одно-стайним рішенням 6,432 уповноважених делегатів від восьми українських губерній воскресив історичну форму української державності – гетьманат, і вручив булаву генералові П. Скоропадському.

Отож почався недовгий, але яскравий семимісячний період відновлення порядку і загального піднесення. І майже водночас – затятий антигетьманський рух соціалістів-федералістів, соціалістів-революціонерів, хліборобів-демократів, які хотіли бачити Україну або соціалістичною, або – ніякою.

І треба подивуватися, як багато, всупереч тотальній лівацькій обструкції, влада гетьмана П. Скоропадського встигла за ті сім місяців здійснити. Згадати б тільки відкриття української Академії Наук, двох українських університетів і майже 150 українських гімназій, Національної галерії мистецтв, Українського історичного музею, Української національної бібліотеки, Українського театру драми та опери, Української державної капелі під проводом Олександра Кошиця, Української симфонічної оркестри.

Влітку того року гетьман взявся за відновлення козацтва, очо-

ливши загальноукраїнську Велику Козацьку Раду. За гетьманату Українська держава істотно поширила зовнішньополітичну діяльність, відкривши 10 нових місій в різних країнах і також прийнявши в Україні австро-угорських, болгарських, грузинських, німецьких, турецьких, польських, румунських, фінських дипломатів.

Але в цілому урядування йшло тяжко – на тлі постійного опору з боку лівих сил, які своїми утопічними гаслами й обіцянками спантеличили значну частину суспільства, викликаючи в нього неприязнь до гетьманської влади як до „буржуазної і неукраїнської“.

Які ж були підстави для цих звинувачень? П. Скоропадський, виходець зі старовинної української козацької старшини, генерал колишньої царської армії, був людиною дисципліни і порядку. Щоб у тих хаотичних умовах втілювати в життя свої пляни, мусив покладатися на людей, подібних собі. Своїм авторитетом і власним політичним вибором він переконав цілу низку російських генералів і полковників, що українська справа – справедлива і вгодна Богові. Й вони вірно послужили Україні, заплативши за цю службу життям, коли до Києва вдерлася московсько-більшовицька орда.

Проте найбільшою перешкодою для національного відродження були традиційні українські внутрішні незгоди і чвари. В гетьманському уряді, а тим більше в місцевих адміністраціях, годі було домогтися ідейної єдності, одні тягнули за своїми, українськими, соціялістами, інші – за більшовиками і за злуку з Росією. Гострі суперечності виникли щодо земельного питання. За Центральної Ради було відібрано землю від землевласників, за гетьманату ж вони прагнули повернути її назад.

Врешті створилася атмосфера, коли антигетьманській партії об'єдналися в Український Національно-Державний Союз й почали готувати повстання проти гетьмана П. Скоропадського, мимовільно сприяючи більшовицькій агентурі, котра влаштувала бунти проти української незалежності в усіх найбільших містах України. Головою цього Союзу було обрано Володимира Винниченка. У цій ситуації гетьман П. Скоропадський 14 листопада оголосив свою грамоту про федерацію Української держави з Росією, але Росією „білою“, небільшовицькою, тобто тією, яка не мала майбутнього...

Для його політичних опонентів це було останнім аргументом проти гетьманату. Наступного дня почалося повстання. А через декілька років його головний керівник В. Винниченко згадував: „...Серед українських „ширих“ патріотів панувало велике обурення проти ініціаторів і керівників цієї акції. Бували випадки, коли на мене кидалися трохи не з кулаками й кричали: „Не чіпайте гетьмана! Не розвалюйте Української Держави! Він кращий українець і самостійник, ніж усі партії“. Та ще й тепер є політики, які думають, що повстання загубило українську державність“.

П. Ч.

СВОБОДА

Пам'ятаймо
про
Україну!

Видає Український Народний Союз

— SVOBODA —

Published by the Ukrainian National Association

Головний редактор – Рома Гадзевич

Редактори: Христина Ференцевич, Левко Хмельковський, Петро Часто.

FOUNDED IN 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays

by the Ukrainian National Association, Inc.

at 2200 Route 10, P. O. Box 280, Parsippany, NJ 07054

Svoboda: (973) 292-9800; Fax: (973) 644-9510

E-mail: svoboda@svoboda-news.com Website: www.svoboda-news.com

Postmaster, send address changes to: Svoboda, P. O. Box 280,

2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054.

Передплата на рік \$55.00, на півроку – \$35.00. Для членів УНСоюзу

\$45.00 річно, на півроку – \$30.00. За кожну зміну адреси – \$1.00.

Чеки і грошові перекази виставляти на „Svoboda“.

Periodicals postage paid at Parsippany, NJ 07054 and additional mailing offices.

Адміністрація „СВОБОДИ“

Адміністратор	– Володимир Гончарик	(973) 292-9800 дод. 3041 e-mail: ukradmin@att.net
Керівник відділу оголошень	– Марійка Осціславська	(973) 292-9800 дод. 3040 e-mail: adukr@optonline.net
Передплата	– Марійка Пенджола	(973) 292-9800 дод. 3042 e-mail: ukrsubscr@att.net

З РЕДАКЦІЙНОЇ ПОШТИ

Мости і дороги не відбудовані

До Комітету з боротьби з корупцією надійшло багато листів із західної частини України, а саме з Косівського району Івано-Франківської області. Люди були стурбовані ситуацією, що склалася на автошляхах району.

10 жовтня працівники комітету відвідали селище Яблунів, розташоване у мальовничій гірській місцевості гуцульського краю. Зустріли нас дуже гостинно. Складалося враження, що в селян немає ніяких

проблем. Пізніше люди почали розповідати, що ж насправді відбувається у їхньому краї.

Всі з жахом згадували повині у липні 2008 року, коли в річках плавала худоба, будинки, автомобілі та все, що траплялося на шляху руйнівної стихії. Вода нищила все: греблі, мости, головні дороги.

Минуло вже більше року, але все нагадує про біду: розбиті мости і греблі так і залишились розбитими, дороги – розмитими, а обіцянки

влади – тільки обіцянками. Ми проїхали 20 кілометрів до села Космач.

По дорозі, яка була вщент розбита, а місцями і розмита, ми нарахували п'ять аварійних мостів. Після побаченого постало запитання: чому ж влада заявила, що наслідки повені повністю подолано, мости збудовані, а дороги відбудовані.

Люди побоюються і за своїх дітей, які кожен день повинні ходити до школи. А що буде весною, коли рівень води почне різко зростати, місцеві жителі, бояться навіть думати.

Суди неодноразово приїжджа-

ли і продовжують приїжджати відомі політики та представники уряду, які, як звичайно, багато говорять, а нічого не роблять.

Бували там пілсь повені і Президент України Віктор Ющенко, і Прем'єр-міністр Юлія Тимошенко, а віз й нині там.

Степан Бойчук,
старший помічник
голови Комітету по боротьбі
з корупцією в органах державної
влади, правоохоронних органах,
прокуратурі та судах,
Київ

Такий вигляд мають тепер мости і шляхи Прикарпаття

Кілька порад проти бюрократів

В Україні зміцніло, закам'яніло таке порочне явище, як державний залізобетонний бюрократизм. На його ґрунті корупція пустила метастази, проникла в усі державні структури, пронизала життя суспільства. Наша держава в цілому хвора на бюрократизм і корупцію. Українця в державних установах зупиняє міцна стіна нерозуміння, казенного формалізму, відписок, „відфутболювання“ до інших організацій, часто навіть до приватних. Просту справу вирішити неможливо. Штучно і вміло чиновники створюють ситуацію для корупційного здириництва. Людина втрачає віру в справедливість і проклинає всі гілки влади та місцеве самоврядування.

Навіть професійний юрист не завжди може пробити цю бюрократичну стіну. Особливо сильна корупція при вирішенні громадянами питань приватизації присадибних ділянок та земельних паїв. Процвітає різноманітне хабарництво. Голови сільських рад, землевпорядники, працівники районних земельних відділів спрямовують громадян до приватних організацій для оформлення державного акта права власності на землю. Тут і починається нічим не обмежене здириництво і сваволя бюрократів.

Терміни виконання замовлення розтягують на роки, законних розцінок для оплати не існує, первинні документи губляться. Придумали схему здириництва за терміновість оформлення акта права. Оскільки черга велика, то грошовиті люди

за солідну плату терміново отримують акти, а бідні чекають роками. Парадокс полягає в тому, що юридично державні акти оформляє державна адміністрація, а гроші беруть приватні фірми і діляться з посадовцями. При помилках, штучній плутанині одні посилюються на других. Більшість законів в Україні не діють, тому створилась фантастична безвідповідальність чиновництва. Відсутні контролю, вимогливість і покарання за бездіяльність, сваволю, порушення законів та всі інші неподобства державних службовців.

Звернення громадян матимуть більшу вірогідність на отримання бажаного результату, якщо дотримуватись певних правил. Звертайтеся письмово, обов'язково залишайте собі копію заяви чи листа. Ці первинні документи повинні мати дату звернення та бути зареєстровані в установі. Бажано відсилати листи з повідомленням про вручення.

Спілкування з установою телефонічно рідко коли дасть результат. Усе ж обов'язково запишіть посаду та прізвище службовця, дату розмови. Серйозні справи не вирішуйте телефоном. Слідкуйте ж бо ніякого не залишається.

При розмові з чиновником поведіться впевнено, спокійно, не поспішайте сказати все відразу, більше слухайте. Декількома словами дайте зрозуміти, що ви знаєте закон в своїй справі, подайте вагомі аргументи. Розмовляючи, дивіться в очі співрозмовникові, слідкуйте

те за його поглядом. Відповідь посадовця повинна бути „так“ або „ні“. Хитрі бюрократи замість конкретної відповіді дають обіцянки, яких у більшості випадків не виконують. Вимагайте відповіді в письмовій формі, навіть якщо вам відмовили. Не поспішайте звертатися до високих установ, бо скарга повернеться без розгляду до місцевих адміністрацій. Доцільно звертатися за інстанціями, знизу вгору, від місцевої ради до установ республіканського рівня. Терпіння потрібно мати величезне.

Для подолання зловживань

влади необхідно прийняти достатньо жорстке законодавство і створити Державну надзвичайну комісію Верховної Ради з боротьби з корупцією і зловживаннями влади. В останній час на кожний злочин можновладців створюють слідчі комісії Верховної Ради. Уже існує 22 таких комісії, але можновладці на них не зважають. Без дотримання законів сильну, заможну Україну не збудувати.

Анатолій Омельченко,
с. Креничі, Обухівський район,
Київська область

Книжка про Київ була не до речі

1 жовтня Комітет Українок Канади організував прощання з молодими вояками Збройних Сил України, котрі закінчили вишкіл, при військовому канадському таборі в околиці Бордену, Онтаріо.

Тут тренуються також вояки інших держав і на закінчення навчань проводять цікаві виставки історії, культури, літератури своїх країн. У залах на стінах можна було оглядати цікаві експонати, а на столах були традиційні присмаки, котрим можна було частуватися безкоштовно.

До українського столу наші талановиті куховарки зварили смачні вареники і голубці, але не сподівалися, що попит на них буде дуже великий. Проте черга вишукувалася довга, і куховарки були змушені подавати кожному гостеві лише по одному вареникові і голубцеві.

За те, що я привіз до табору кухню з Торонто, мені дали три вареники і один голубець.

На столі України мене неприємно вразила книжка про Київ російською мовою – чомусь автор мав труднощі, щоб зазначити, що це – столиця України. У книжці йшла мова про пам'ятник Володимирові Ленінові, встановлений на початку бульвару Тараса Шевченка. Це, мабуть, той пам'ятник, що не так давно його пошкодили патріоти, а Петро Симоненко хоче його всяку ціну відремонтувати.

Перед виставкою були українські генерали і старшини, які мали б знати про цю книжку. Невже то вони привезли до Канади історію Києва російською мовою?

Микола Говера,
Місісага, Канада

ПАМ'ЯТАЙМО ПРО ГОЛОДОМОР 1932-1933 РОКІВ В УКРАЇНІ

Спомин про День пам'яті Голодомору

Рік тому, 22 листопада, мені випало стати в Києві учасницею вшанування пам'яті жертв Голодомору. „Любіть Україну!“, „Україна пам'ятає – світ визнає!“ – проголошували великі написи на середині вулиць. Вони словами Володимира Сосюри „Любіть Україну!“ закликали відкривати і пам'ятати минуле України, історію, пам'ятати Голодомор. Це була прелюдія до відзначення 75-річчя Голодомору.

Погода була туманна, дощова, відповідна до жалоби над мільйонами невинних жертв. Офіційна програма відзначення Голодомору почалася в Київській Опері урочистою програмою під назвою „Міжнародний форум Голодомору“. Місця у театрі були прикрашені довгими чорними плюшевими шаликами, на яких було вишито п'ять золотих колосків жита.

Ця вишивка нагадувала про жорстокий советський закон, відомий як „П'ять колосків“, за яким карали голодних, які узяли з поля бодай п'ять колосків жита. Присутні обгорнули ший тими шаликами.

Під час урочистої програми форуму мені призначили місце біля послів Швеції та Ірландії до України. Вони з повагою висловили свою солідарність з пам'яттю жертв Голодомору. Я використала цю нагоду, щоб поінформувати їх, що 25 років тому, коли Україна була під жорстокою советською тоталітарною системою, Конгрес США створив комісію Голодомору, яка збирала свідчення жертв Голодомору 1932-1933 років. Також розповіла дипломатам, що американський уряд з нагоди відзначення 75-ї річниці Голодомору передрукував звіт та свідчення цієї комісії (U.S. Commission on Ukraine Famine) і передав передруковані та перекладені українською мовою праці українському народові як жест співдружності США.

Президент Віктор Ющенко, як і усі учасники, теж мав на собі чорний плюшевий шалик. Він з зворушливими словами звернувся до присутніх: „Вони намагалися знищити нашу пам'ять про Голодомор, наш біль, наші крики. Це було вбивство нації Голодомором“. Він продовжив: „Без селян немає національного руху. Знищити селянина означало знищити українську націю“. Президент В. Ющенко закінчив промову оптимістичною заявою: „Мій нарід є, мій нарід завжди буде“.

Президент Грузії Михайло Саакашвілі, який здобув освіту в Україні, виступив чудовою українською мовою, заявивши: „Я віддаю шану жертвам Голодомору, замордованим синам української нації“.

Президент Латвії Валдіс Затлерс почав свій виступ українською мовою, а тоді продовжував англійською мовою. Він сказав: „Замало тільки визнати Голодомор, треба

його зрозуміти“.

Валдас Адамкус, Президент Литви, засудив брутальну советську політику і ствердив: „Історична правда відома і засуджена багатьма країнами“. Далі він заявив: „Для пам'яті наших дітей ми повинні зберегти наше минуле. Сьогодні ми твердо скажемо – ніхто не відбере нам права на самовизначення“.

Польща – найсильніший союзник України. Її Президент Лех Качинський у своєму слові ствердив: „Історія України та історія моєї країни повинні стати частиною історії Європи так, як історія Франції є частиною історії Європи“. Він продовжував: „Ми нічого не можемо зробити у справі жертв Голодомору, однак, ми можемо пам'ятати і шанувати їхню пам'ять, і ця пам'ять стане частиною європейської свідомості“.

Було надзвичайно приємно почути такі сильні слова підтримки України від її сусідів, і таке гостре засудження советської системи. Не було жодних хитань, ці провідники висловили свою солідарність з Україною.

Треба признати заслугу В. Ющенка та його дружини Катерини у створенні таких сильних особистих приятельських стосунків з сусідами України. Президенти цих країн стояли, як один, разом з В. Ющенком.

Між виступами президентів було представлено вражаючі сцени Голодомору: вмираючі селяни, арешти селян, копання могил, придушені крики, а в кінці на сцені – самотня дитина.

З Київської Опері ми переїздили білими автобусами до пам'ятника жертвам Голодомору. В автобусі я сиділа біля члена польського парламенту. Розповіла йому про працю діаспори і передала привіт для проф. Володимира Мокрого, котрого він добре знає від часу, коли вони разом були в парламенті. Проф. В. Мокрий гостював у Філадельфії, де ми його вітали, як приклад того, що українець може служити і бути вибраним до польського парламенту.

У сутінках і крижаній сльоті автобуси повільно посувалися, наче у жалібному поході. Було чути церковні дзвони. Через голосник диктор читав списки областей та імена жертв Голодомору.

Я була занепокоєна несприятливою погодою. Боялася, що число учасників буде скромним. Однак, я помилялася. Всюди вздовж процесійного походу до пам'ятника стояли сотні осіб. Стояли дуже далеко від пам'ятника. Стояли мовчазно. І в тиші було чути лише голос диктора і дзвони церков.

Ми приїхали на площу, де знаходиться „Свіча пам'яті“. Урочисто лунав спів бандуристів. Мокрий дощ перетворився на легкі білі сніжинки. Ми стояли близько від пам'ятника і тримали білі свічки в червоних скляних посудинах. Хоч було зимно, однак, у нас був піднесений дух. Кожний відчував, що й негода є відповідною до вшанування пам'яті жертв Голодомору. Кожен з нас поклав свою свічку до підніжжя пам'ятника.

Президент В. Ющенко, на обличчя якого падали сніжинки, при миготінні свічок звернувся з тремт-

В Києві у 2008 році під час Дня пам'яті Голодомору (зліва): Уляна Балух-Мазуркевич, Богдан Футей, Тамара Олексій.

ливими словами, котрі врізалися кожному в пам'ять: „Мої слова – не слова жалоби, не оплакування. Мої слова – це сила великого народу. Цей день єднає мільйони. Україна вижила. Нам біль додає сили і гідності“. Він продовжив: „Це – день свободи. Наш нарід є, наш нарід завжди буде“.

Після цього історичного відзначення ми поїхали на пропам'ятне прийняття. Я озирнулася до пам'ятника жертвам Голодомору і побачила море свічок, які миготіли

у темряві. Під впливом пережитих подій спливали у пам'яті поетичні слова Володимира Сосюри:

*Любіть Україну, як сонце любить,
Як вітер, і трави, і води
В годину щасливу,
і в радості мить,
Любіть у годину негоди....
Всім серцем любіть Україну свою
І вічні ми будемо з нею!*

Уляна Балух-Мазуркевич,
Філадельфія

Лев Копелев писав про Голодомор

10 жовтня в Нью-Йорку, на презентації виданих в Україні матеріалів Комісії США про Великий голод, яка відбулася в Науковому товаристві ім. Шевченка, я почув схвальний відгук про російського письменника, політв'язня Лева Копелева, позбавленого громадянства СРСР, який у 1976 році розповів світові про Голодомор 1932-1933 років. Я розшукав його самвидавську книжку „Зберігати вічно“, з якої переклав рядки про Голодомор. Л. Копелев самокритично оцінював життєві погляди свого покоління, задурманеного комуністичною ідеологією. Про Голодомор він написав одним з перших.

Левко Хмельковський

Минуло багато років, перш ніж я став розуміти, що в цьому окремому випадкові і в моїй плутанині між невіршуваними, а мені видавалося, вже остаточно вирішеними протиріччями „великого і меншого зла“, „об'єктивної і суб'єктивної правди“, безпосередньо відбулося і головне протиріччя усього нашого життя, втілене в долі кількох поколінь. Так, не одного, а кількох поколінь.

Адже тисячі старих більшовиків, які були героями на каторзі, на фронтах громадянської війни, потім через 10-15 років брехали, підлабузнювалися, чинили підлоти, славили великого „вождя“, „батька народів“, боягузливо зраджували друзів, обплівували самі себе. І чинили це не тільки з страху, а деякі зовсім не з страху чи корисливих намірів, а тому що вірили, що так треба для головної справи, для безпеки радянської країни, для боротьби проти фашизму.

І мої ровесники, і молодші сучасники вже після усього, що ми бачили і пережили у 1930-му, 1933-

му, 1939-му роках, після Голоду, після „ежовщини“, після дружби з Гітлером і поділу Польщі, йшли добровільцями у фінську кампанію, в 1941-1945 роках хоробро чинили опір в німецьких таборах смерті. Мабуть, коли б і в 1953 році почалась війна, ми пішли б добровольцями і кричали б: „За Родіну, за Сталіна!“

Я мав певність: мета виправдує засоби. Наша велика мета – всесвітнє торжество комунізму, і заради неї можна йти на усе: брехати, грабувати, знищувати сотні тисяч, навіть мільйони людей, усіх, хто міг би завадити, хто був на шляху.

Так думав я і мені подібні. Навіть тоді, коли я сумнівався, коли бачив, як проводили суцільну колективізацію, як обкуркулювали і розкуркулювали, як безжалюдно грабували селян взимку 1932-1933 років, адже й сам брав в тому участь, ходив, шукав схований хліб, залізним шупом штрикав у землю – де порушена,

(Закінчення на стор. 15)

Про автора:

Уляна Мазуркевич у Філадельфії є головою комітету Голодомору, членом Інтернаціонального координаційного комітету Голодомору. Вона була членом Американської комісії в справі Голодомору в Україні, яка була створена Конгресом США.

ПОДЯКА НАШИМ ЖЕРТВОДАВЦЯМ

За час від 1 вересня 2008 р. до 1 вересня 2009 р.

На фонд ім. Івана Фізера

\$ 6,000 Fizer Maria
\$ 500 Fizer Irene, Nigrin Albert
\$ 200 Fizer George
\$ 150 Danko Joseph

На фонд Володимира Петришина

\$ 100 Andrushkiw Roman, Voronka Roman

В пам'ять Дарії Маркусь

\$ 200 Petryshyn Walter
\$ 100 Hawryluk Orest

В пам'ять Олекси Біланюка

\$ 100 Petryshyn Walter

Пожертви зі спадків

\$ 5,000 Martynec Natalia
\$ 3,976 Halawaj John

Загальні пожертви

\$ 10,000 Lohaza Family Trust, Sydorak Jaroslava
\$ 7,829 The Foundation of Friends of The Encyclopedia of Ukraine
\$ 1,000.00 Popovych Orest, Truchly-Zdoryk Foundation, Wolchuk Roman

\$ 600 SelfReliance Newark (NJ) FCU, Petryshyn Walter
\$ 500 Slepkovych Oleh
\$ 420 Stecura Stephan
\$ 400 Chirovsky Leo & Maria
\$ 250 Suma Yonkers FCU
\$ 200 Bozhenko Sviatoslav, Kark John & Nona, Doberczak Tatiana, Halahan Borys, Gudziak Jaroslawa
\$ 160 Tarnawsky Marta, Grigorchuk Rostislav
\$ 150 Bird Thomas, Hlynsky Boris, Lutzky Ksenia, Mohuchyy Mykola, Wyshywany Myroslawa

\$ 140 Tetro Joseph & Maria
\$ 100 Baranetsky Walter, Chypak Olga, Dykyj Daria, Hnateyko Myrom, Kaczor Bohdan & Iwanna, Kobziar Andrew & Tamara, Kortschmaryk Frank, KostiuK Theodor & Alexandra, Krupa Theodosius, Leskov Alla, Lysniak Laryssa, Maksymowych Anna, Masnyk Ihor, Muzyczka Larissa & Jaroslaw, Petryshyn Walter, Procyk Roman & Lydia, Rak Wolodymyr & Anna, Senkus Murray, Slywynsky Tamara, Terlecky John

\$ 96 Kozak Ihor
\$ 60 Bryn John, Gussak Ihor, Hewko Christina, Kowal Natalia, Oberyshyn Jaroslaw,
\$ 50 Alyskewycz Roman, Andrusjak Maria, Bihun Bohdanna, Cap Jean-Pierre, Cherniawsky John, Chomiak R.L., Dolinsky Adrian, Futey Bohdan, Hewryk Titus & Sophia, Korsun Vera, Kulchytsky George, Kushnir Leo & Irene, Madych Rosemary, Nebesh Orest, Prokop Lydia, Rychtyckyj Nestor, Shepelavey Christina, Shevchenko Oleksij & Luba, Shevchuk Yurii, Shmigel Myroslaw, Slywynsky Tamara, Strilbyckyj Alexander, Strilbyckyj Alexander, Ukr.Free Univ. Foundation
\$ 40 Stecura Stephan, Tarnawsky Marta, Zielyk Ihor
\$ 35 Dawson Grant, Rudyk Martha
\$ 30 Geleta Bohdanna, Halushynsky George, Holowinsky Ivan, Kiciuk Jaroslaw, Levkov Serhiy, Mychkovsky Anna Lubomyra, Oharenko Lubomyra
\$ 25 Barsom Valentina, Cetenko Wiaczeslaw, Chapelsky Lubomyra, Chudio Bohdan, Czerwoniak Jaroslaw & Katria, Demidowich George, Dzul Paul, Ermolowich Stephanie, Jarosewich Daria, Kazaniwsky Bohdan, Kmeta Nadia, Kocybala Arcadia, Korzeniowski, Ksenia, Kulnych Zenowia, Lewyckyj Jules, Liteplo Ronald, Myroshnychenko Myroslawa, Nasaduke Irene, Nimylowycz Nadia, Stasiw Mykola, Trigis Wira
\$ 20 Antochy Olga, Deychakiwsky Orest, Jacuch Michael, Kosteczko Lubomira, Leshchyshyn Peter, Maksymjuk Stefan & Halyna, Onyshkevych Vsevolod, Poliszchuk Anna, Pshyk Petro, Pundy Paul, Semuschak Stefania, Slabyj Bohdan, Teslenko Maria, Wyhinny Peter, Yarmolenko Valentyna
\$ 15 Hrycak Peter, Jury nec George, Lawrin Mykola, Lobay Ivan
\$ 10 Boluch Myron, Dytyniak Walter, Dzwinka Michael, Halibey Areta, Jaworiw Nadia, Lushnycky Alexander, Miz Lubomyr, Peleschuk Wasyl

Шановні жертводавці,

Наукове Товариство ім. Шевченка в Америці висловлює усім своїм жертводавцям та прихильникам щирю подяку за підтримку нашої діяльності.

Завдячуючи Вам, НТШ-А має можливість надавати стипендії аспірантам і докторантам, які студіюють в університетах, зокрема на підготовку та написання дисертацій у галузі україністики.

При тому поняття «україністика» вживаємо в найширшому розумінні – як не тільки українська мова, історія, література, але й українські культура, мистецтво, музикознавство, економіка, юрисдика, освіта, фінанси, спорт, тощо.

НТШ-А надає також гранти на підтримку наукових досліджень та освітніх проєктів, які стосуються української історії, мови і літератури.

На академічний рік 2007-2008 та 2008-2009 НТШ-А перший раз в історії проголосило ПОСТ-ДОКТОРСЬКУ СТИПЕНДІЮ для науковців, які недавно одержали Ph.D. дипломи, в галузях української філології, лінгвістики й літератури, а в особливих випадках, також з історії і суспільних наук.

Пост-докторська стипендія в сумі \$35,000 на рік є передбачена передусім для молодих науковців в акредитованих університетах Північної Америки, які матимуть нагоду провадити дослідження та викладати в галузі українознавства.

Стипендії і гранти НТШ-А виплачує із заповітів та іменованих Фондів, що їх записали для НТШ-А патріотичні члени нашої громади. Іменовані Фонди увіковічують імена фундаторів і є, очевидно, звільнені від податку. Фонди можуть бути призначені на специфічні проєкти чи теми, або можуть бути вільними.

Як і в попередніх роках, наше спонсорство українознавства в Північній Америці як і в Україні в майбутньому залежатиме виключно від щедрості нашої громади і тому ми закликаємо усіх, хто може собі на це дозволити, збільшити свої пожертви на НТШ-А, записувати на наше Товариство свої спадки, творити при ньому власні іменовані Фонди.

Подаетмо список іменованих Фондів при НТШ-А та їх призначення, згідно з побажанням фундаторів.

Управа НТШ-А

СТИПЕНДІЙНІ ФОНДИ НАУКОВОГО ТОВАРИСТВА ім.ШЕВЧЕНКА В АМЕРИЦІ

АНДРУСЕВА Петра
АНДРУШКОВА Осипа
БОБЕЛЯКА Дмитра
ГЛАДКИХ Ореста і Марії
ГРУШЕВСЬКОГО Михайла
ДАНИЛЬЧЕНО Наталії
ДЖУЛЬ Олени
ДМИТРЕНКІВ Василя і Софії
КАЛМУК Ксені
КЕБАЛА Константина
КОТИКА Остапа
КУЗЕВА Юрія
ЛАСОВСЬКОГО Ярополка
ЛЕСЬКА Івана
ЛЕПКОГО Марка
МЕЛЬНИКІВ Ірини і Євгена
МОЦЮКІВ Петра і Ольги
ОЛЕЙКА Володимира
ОНИШКЕВИЧІВ
Любомира і Лариси
ПАДОХА Ярослава
ПЕТЕШІВ Зенона і Юлії
ПЕТРИШИНА Володимира
ПОПОВИЧА Ореста
ПРОКОПОВИХ Володимира і Ольги
РАКІВ Володимира і Анни
РОМАНЮКА Івана
САВИЦЬКОГО Антона
СИДОРАК Ярослави
СРІБНОЇ-РОГОЗИНСЬКИХ
Константина і Ольги
СУЖА
Українського Дому, Флінт, (Мі)
ФІЗЕРА Івана
ХЛОПЕЦЬКИХ
Івана і Єлизавети
ІШПЕТКА Миколи
ЩЕРБАНІЮК Ірини
НТШ-А

мистецтво
допомога бібліотеці
вільний
мистецтво, архітектура
історія України
вільний
перекладницька і видавнича ділянка
видавнича ділянка
література
медицина
історія Уесусів
видавнича діяльність і стипендії
музична освіта
вільний
медицина
стипендії
видавнича ділянка, конференції
право

українська мова
право
музика (скрипка)
математика
українська термінологія і правопис
стипендії
економія, медицина, право
видавнича ділянка
вільний
вільний

право, медицина
журналістика
історія визвольних змагань
українська література

укр. і англомовні видання
допомога православним священикам
стипендії
вільний

ЖИТТЯ ГРОМАДИ

Щедрий дар Фундації „Спадщина“ для ЕУД

ЧИКАГО. – „Енциклопедія української діаспори“ (ЕУД) недавно отримала щедрий дар в сумі 3,000 дол. від Фундації „Спадщина“ банку „Певність“ на продовження праці. Вже довгі роки Фундація „Спадщина“ була фундатором ЕУД, допомагаючи в оплаті приміщення

головної редакції в Українському культурному осередку.

На початку 2009 року вийшла перша книжка американського тому ЕУД, видана Науковим Товариством ім. Шевченка в Америці. Ще в лютому цього року головний редактор д-р Василь

Маркусь сам вручив копію примірника ЕУД президентові Фундації „Спадщина“ д-рові Юліянові Кулясові, висловлюючи щиросердечну подяку за всі роки підтримки редакції у вагомій праці документування історії української діаспори в Америці. Д-р Ю. Куляс заявив, що „Спадщина“ далі підтримуватиме важливу працю ЕУД.

ЕУД працює з малим редакційним штабом (тільки одна платна особа, яку отримує НТШ у Нью-Йорку); на оплату оренди кімнат редакції та бюрові видатки шукає фундаторів та жертводавців, які допоможуть уможливити дальшу працю.

Першу книжку (А-К) американського тому „Енциклопедії української діаспори“ можна купити в Чикаго, в редакції ЕУД у приміщенні Українського культурного осередку: Encyclopedia of the Ukrainian Diaspora, 2247 W. Chicago Ave., Chicago, IL 60622. Тел.: (773) 489-1339, електронна пошта: encukrdiaspora@gmail.com. Ціна 40 дол., членам НТШ-А – 32 дол. Також том можна замовити в НТШ-А (40 дол. плюс 6 дол. за пересилання, членам – 32 дол. плюс 6 дол. за пересилання). Адреса: Shevchenko Scientific Society, 63 Fourth Ave., New York, NY 10003. Електронна пошта: info@shevchenko.org. Чеки або грошові перекази виписувати на: „Shevchenko Scientific Society“.

Надія Заяць

Концерти і лекції
Віктора Мішалова

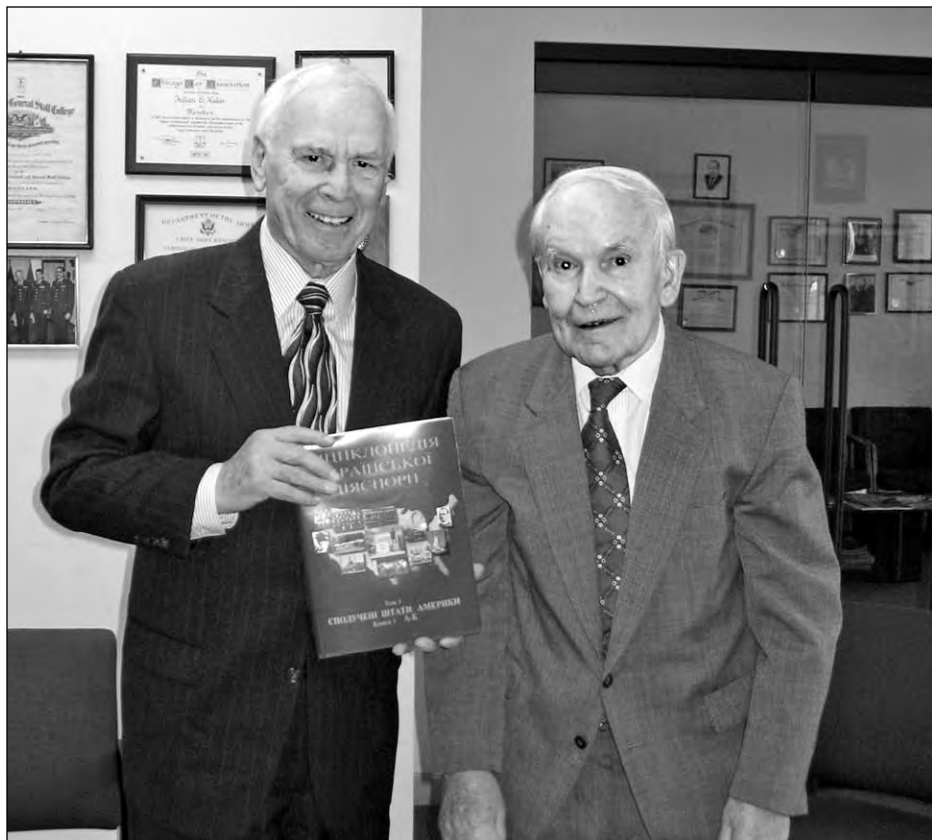
ЕДМОНТОН, Альберта. – 1-2 жовтня Центр українського й канадського фолкльору ім. Петра і Дорис Кулів та Канадський інститут українських студій Альбертського університету приймали відомого музиканта й етно-музикознавця Віктора Мішалова.

В. Мішалов народився в Австралії, у 1979 році поїхав в Україну навчатися в Київській консерваторії, де брав приватні лекції у відомого виконавця Григорія Ткаченка, одного з небагатьох майстрів традиційної школи гри на інструменті. 1988 року В. Мішалов поїхав до Канади і США, де навчався під керівництвом провідних бандуристів.

1 жовтня в Альбертському університеті В. Мішалов виступив з лекцією „Гнат Хоткевич, харківська бандура та відновлення занедбаної виконавської традиції“, а наступного дня у відділі сучасних мов і культурологічних студій виступив з доповіддю про виконавські стилі гри на бандурі.

Під час перебування в Едмонтоні В. Мішалов виступив перед учнями українсько-англійської двомовної програми у початкових школах св. Мартина й о. Кевіна Кернса. Увечері 2 жовтня він виступив з концертом, організованим Українським музичним товариством Альберти в Домі української молоді.

КІУС

Д-р Юліан Куляс (зліва) – президент Фундації „Спадщина“, і д-р Василь Маркусь – головний редактор „Енциклопедії української діаспори“.

Українська Національна
Федеральна Кредитова
Кооператива

Main Office
215 Second Ave
New York, NY
(212) 533-2980

Branches
1678 E 17 Street
Brooklyn, NY
(718) 376-5057
1-866-857-2464

35 Main Street
So. Bound Brook, NJ
(732) 469-9085

691 Roosevelt Ave
Carteret NJ
(732) 802-0480

WWW.UOFCU.ORG

Звертайтеся до нас з своїми
фінансовими потребами.

- Money Market рахунки
- Високі відсотки на сертифікати
- Чекові рахунки
- Пенсійні рахунки (IRA)
- Позички на приватні та комерційні будинки
- Персональні позички
- Позички на нові та вживані авта
- Грошові перекази (Western Union, Meest)
- Індивідуальні скриньки

Телефонуйте
безкоштовно
1-866-859-5848

Цілодобовий
доступ до рахунку
через інтернет.

Обслуговування української громади
понад 40 років.

Різдвяні вітання 2009/10

Дорогі читачі!

Привітайте Ваших рідних,
друзів та приятелів

з РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ
і НОВИМ РОКОМ!

Дати святочних видань тижневиків:

	Новий стиль	Старий стиль
„Свобода“	18 грудня	1 січня 2010

Спеціальні ціни на поздоровлення:

1/16 стор.	35	дол.
1/8 стор.	50	дол.
1/4 стор.	100	дол.
1/2 стор.	200	дол.
ціла стор.	400	дол.

Приймаємо оголошення до 11 грудня 2009 р. –
на новий стиль і до 24 грудня – на старий стиль.

У справі оголошень просимо телефонувати
(973) 292-9800, ext. 3040

Fax: (973) 644-9510 • E-mail: adukr@optonline.net

Чеки виписувати: „Svoboda“

2200 Route 10, P.O. Box 280, Parsippany, NJ 07054

Храмове свято Української греко-католицької церкви в Пармі

ПАРМА, Огайо. – Парафія Української греко-католицької церкви Покрови Пресвятої Богородиці була заснована 36 років тому з благословення Патріярха Йосифа Сліпого. Відтак було освячено наріжний камінь під забудову каплиці і парафіяльної залі. Завдяки самовідданій праці і щедрим пожертвам парафіян вже в 1976 році завершено будову. Біля джерел становлення парафії стояв о. Микола Павлишин, який відійшов у вічність у церкві, де служив Літургію. Його замінив о. д-р Іван Тилявський, а восени 2008 року парафію очолив о. Михайло Дроздовський. Понад 10 літ велися розмови про необхідність будівництва нової церкви. Адже каплиця вже відслужила своє призначення.

З приходом нового пароха справа зрушилася з місця. В липні розпочалися будівельні роботи, які нині ведуться інтенсивно. Чимало парафіян після роботи та у вихідні дні працюють на будові. Біля церкви забував молодий парк, для якого придбали і посадили різноманітні дерева й декоративні кущі самі парафіяни. Автор цих рядків теж залишив там свій слід, посадив карпатську ялинку.

На початку серпня біля церкви відбувся 10-ий український фестиваль – триденне свято національної культури і народних традицій. Тоді вперше парафію відвідав новопризначений Владика Іван Бура, який благословив пароха і парафіян на звершення їх добрих намірів.

Вдруге Владика І. Бура прибув до церкви св. Покрови на храмове свято, що відбулося 18 жовтня. Величавою духовною піснею у виконанні парафіяльного хору під орудою Ольги Чепак розпочалася Архиєрейська Служба Божа, яку з Владикою відслужили о. М. Дроздовський і парох Української католицької катедри о. Михайло Кулик. У своїй проповіді Владика пов'язав почитання Пресвятої Богородиці з головними віхами української історії.

Чудову святкову програму підготував дитячий хор парафії, що об'єднав близько 80 хлопчиків і дівчаток, юначок і юнаків (педагог та диригент О. Чепак). Високий рівень виконання навіть складних творів,

прекрасні деклямації віршів з релігійної тематики, чудові вишивані строї справили на присутніх неповторні враження.

Важливим етапом свята стала акція з продажу символічних цеглинок на будівництво храму, яку провели Дарія Якубович і представник молоді генерації української еміграції член парафіяльної ради Ярослав Лендер. Цеглинки з іменами жертводавців будуть вмонтовані в стіні новозбудованого храму.

Щедрими виявилися датки парафіян – зібрано понад 71 тис. дол. Заслугує на увагу такий факт. Серед перших, хто придбав символічні цеглинки вартістю по 1,000 дол., був дитячий парафіяльний хор і його диригент О. Чепак, а також хлопчача команда з копаного м'яча і її наставник Я. Лендер.

Завершилося свято співом молитви „Отче наш”.

Василь Романчук

Зліва: о. Михайло Кулик, Владика Іван Бура, о. Михайло Дроздовський.
Фото: Василь Романчук

Дитячий парафіяльний хор.

Фото: Оля Мігеліч

Почався новий пластовий рік

ЕДМОНТОН. – Праця в пластовій домівці після літніх таборів почалася 18 жовтня. „День Пласту” відбувся в будинку міської ради і почався Літургією, яку відправив пластовий капелян, колишній новак і юнак, ієромонах Іриней (Пристаєцький).

За традицією пластуни відзначили Листопадовий чин 1 листопада 1918 року, в якому перші пластуни брали активну участь, а також вшанували пам'ять Митрополита Андрея Шептицького, який упокоївся 1 листопада 1944 р.

Станична Анна Сливинська вручила грамоти подяки за довголітню працю пластунам-сеньйорам Андрієві Горняткевичеві і Юрієві Котовичеві.

Вручено четверте пласто-ве відзначення за візцеву працю юнакам-розвідувачам Адріанові Вархолі, Касіанові Солтикевичеві і Юліанові Тетеренкові, учасникам Матеєві Горбаєві і Маркіянові Тетеренкові, прихильникам Адамові Вархолі, а також юначкам-розвідувачкам Магдусі Козяк і Стефанії Костюк.

Юначки і юнаки завершили свою працю в тому уладі третьою пробою на всеканадських літніх таборах. Домінісії Козяк, Анастасії і Марині Роланд було вручено відповідні документи й клейноди

цього досягнення. Вони перейшли до уладу старших пластунок.

Після короткої перекуски, яку організували батьки з Пласт-приятю, відбулася ватра. Погідний настрій панував завдяки ведучим – пластунам-розвідувачкам Саші Воротиленко і М. Козяк.

Дотепні скетчі на тему літніх таборів перепліталися піснями, які всі присутні співали. Завершенням ватри була пісня Помаранчевої революції „Пора”, яку виконали п'ятеро юнаків і п'ятеро юначок під проводом соліста А. Вархоли.

24 жовтня відбулися загальні збори едмонтонської станиці, на яких вибрано (здебільшого пере-вбрано) її провід.

До Станічної ради увійшли Дарія Градюк-Горбай (голова), Оріся Олійник, Мирон Стефанів і Ярема Шулякевич. У станичній старшині пости займають А. Сливинська – станична, Ю. Котович – заступник станичної і представник до місцевого відділу Конгресу українців Канади, А. Горняткевич – писар і референт преси, Павло Грох – скарбник і Рута Лисак-Мартинкова – його помічниця, Зенон Мартинків – господар, Надя Цинцар – бібліотекар і архівар, і Христия Тетеренко – реєстратор.

Андрій Горняткевич

29-ті річні збори УОКЦентру

ДЖЕНКІНТАВН, Пенсильванія. – 25 жовтня відбулися 29-ті річні збори Українського Освітньо-Культурного Центру (УОКЦ). У своєму звіті президент УОКЦ Борис Павлюк розповів про діяльність і досягнення кожного сектора, адміністрації та управи будинку, а також пляни на майбутнє.

Роман Петик зачитав звіт Контрольної комісії. Лариса Кривуша подала звіт Номінаційної комісії та представила нових кандидатів до Ради директорів: Романа Дубенка, Данила Захарчука та Петрусь Савчак.

На додатковий термін переобрані Наталя Іріга, Софія Коропецька, Л. Кривуша, Леся Новак, Любомир Пиріг та Лариса Стеблій. Кандидатів Петра Гевку та Надію Петрик висунули члени УОКЦ.

До Виборчого комітету обрані Слава Білас, Галина Келер та Роксоляна Луців, до Номінаційного комітету – Марта Тайліх, Віра Андрейчик та Марта Шиприкевич.

Голова Статутного комітету Р. Петик пояснив пропозиції змін до статуту УОКЦ, які стосувалися двоступеневого членства, процедури проведення засідань Ради директорів та структури Номінаційного комітету.

Кандидати до Ради директорів, рекомендовані Номінаційною комісією, більшістю голосів були обрані до складу ради.

Пропозиції про двоступеневе членство та проведення засідань Ради директорів способом телеконференції не отримали схвалення.

Наталя Іріга

Д-р МАРКО ЛУЦЬКИЙ

СТОМАТОЛОГ – ДЕНТИСТ

з двадцятирічною дентистичною практикою виконує професійно дентистичні послуги.

Приймає пацієнтів за попереднім домовленням

30 Схід 40 вул., 7-ий поверх, New York, NY 12016

Тел.: (212) 697-8178

ФЕСТИВАЛЬ УКРАЇНСЬКОЇ СПАДЩИНИ ВІДБУВСЯ У МІНЕАПОЛІСІ

МІНЕАПОЛІС. – 20 вересня відбувся Фестиваль української спадщини. Від початку існування українського поселення Мінесоти українська громада Мінеаполісу і Сейнт-Полу зберігала релігійні традиції та культурні надбання своїх предків. Майже кожного року разом, як одна родина, сходилися і милувалися українськими піснями, народними танцями та різними мистецькими надбаннями.

В минулому такі зібрання називалися „п'їкніками“, пізніше – „Українськими днями“, а тепер – „Фестивалями української спадщини“. Останніми роками цю традицію успішно продовжують Українська католицька парафія св. Константина, Українська православна парафія св. Катерини, Українська православна церква свв. Михаїла і Юрія, Спілька Української Молоді Америки, Об'єднання демократичної української молоді, Українська кредитна спілка, Товариство українських інженерів та Український центр.

Кожного року парафії по черзі очолюють організаційний комітет фестивалю. Цього року Іван Луців, представник парафії св. Константина, був головою комітету, Алла Христич – заступницею, Оксана Бринь – секретарем, Зенон Давидович – скарбником. Членами комітету були д-р Володимир Анастас, Реней Бел, Ніна Хоревич, Павло Яблонський, Богдан Кучварський, Ігор Куданович, Олександр Полець, Марія Одерман, Світлана Уніат та Роман Василевич.

Під шатрами присутні могли придбати традиційну українську їжу, солодощі та напої. Сцена у великій залі була прикрашена тризубом та українськими вишивками, а по обох боках залі були розміщені інформативні столи. На одному з них можна було придбати зразки українського мистецтва. Стіл школи св. Константина був прикрашений фотографіями учнів з різноманітних шкільних занять, а вчителі Галина Татарин та Володимира Крамарчук розповідали батькам про програму навчання.

Поруч був стіл школи свв. Михаїла та Юрія, де також ділилися інформацією про навчання, а ще там можна було придбати український спортивний одяг. Зенон Степчук розповідав про Пласт і заохочував молодь вступити в їхню організацію. О. Полець розмістив цікаву виставку, присвячену юві-

лейним датам козацької слави.

Офіційна програма фестивалю розпочалась, коли на сцену увійшли „княгиня“ Софія та „принцеса“ Олександра з хлібом і сіллю та привітали присутніх. Після цього прозвучали американський та український гімни. С. Уніат вела програму українською мовою, а Люба Левицька – англійською. Учні школи при парафії св. Константина співали українські пісні під керівництвом вчителя Юрія Івана. Тріо „Україночки“ у складі Стефанії та Христини Корсунських і Дарії Кушнір додали багато краси виступові. Поетеса Даниїла Павлик читала патріотичну поезію.

Приємно вразили глядачів Галя та Оля Ворончаки, які заспівали дуєтом українські народні пісні. Гарно виступали Леся Уніат і Назар Ворончак, професійні місцеві співачки Вікторія та Галина. Багато краси і задоволення додали пісні „З любов'ю до України“ та „Пісня про Україну“ у виконанні тріо Андрія Каркоця, Володимира Іленського та Олексія Христича.

Завдяки організації Стефана Іваськевича, члена місцевої театральної групи етнічних танців, відбулася програма „Гуцули Карпатського краю“. Ансамбль в гуцульському вбранні виконав танці „Коломийку“, „Гуцулку“ і „Аркан“.

Танцювальний ансамбль „Черемош“ під керівництвом Кена Микляшевича виконав танці Гуцульщини, Буковини, Волині і Полтавщини в притаманних для цих регіонів костюмах. Володимир Анастасієвський давав стисле пояснення про кожен танець.

Багато чарівності додала концертіві „Музична група українських селянських мелодій“ під керівництвом С. Іваськевича.

Окрім мистецької програми, також відбулося змагання з поїдання вареників під проводом І. Кудановича. Княгинею та князем фестивалю обрали Д. Кушнір та Олександра Волкова, а принесою та принцем стали Настасія Барановська і Тарас Татарин.

Для гостей, які не знають про Україну та її традиції, були видані брошури з інформацією „Україна та українці“ англійською мовою. Минулорічна княгиня Софія Анастасієвська під час святкової програми виступала з розповіддю про Україну та українців.

д-р Михайло Козак

Вітання хлібом і сіллю на відкритті фестивалю.

Виступає ансамбль „Гуцули Карпатського краю“.

На сцені – учні школи парафії св. Константина.

„Музична група українських селянських мелодій“ під керівництвом Стефана Іваськевича на фестивалі.

„Пісня про Україну“ у виконанні тріо Андрія Каркоця, Володимира Іленського та Олексія Христича.

СПОРТ

„Товариська“ перемога українців

ОТАВА. – У канадській столиці відбулася товариська футбольна гра між збірною канадських парламентаріїв та об'єднаною українською командою, до складу якої увійшли студенти, які проходять стажування в рамках Канадсько-української парламентської програми, співробітники Посольства України в Канаді та гравці футбольного клубу „Отава-Україна“, який складається з представників місцевої української діаспори.

Гра відбулася у приватному спортивному комплексі „ОЗ Доум“. Збірна команда членів канадського парламенту, яка щороку проводить дві традиційні гри – зі збірною послів різних країн в Канаді та представників канадських засобів масової інформації, ніколи досі не змагалася зі студентами.

Учасники Канадсько-української парламентської програми за 19 років її існування вперше отримали нагоду побачити канадських парламентаріїв не тільки під час голосування в Палаті Громад, а й у ході спортивного змагу, який може претендувати на статус міжнародного, оскільки футбольний поєдинок відбувся між представниками двох країн.

Далеко не кожна футбольна збірна може похвалитися тим, що у її складі грають представники дипломатичного корпусу, які, до того, ж очолюють командну гру. У цьому випадку капітаном об'єднаної української команди став Посол України в Канаді Ігор Осташ, який забив два голи у ворота канадського суперника.

Оскільки планувалося, що за канадську команду може зіграти жінка-депутат, для того, щоб зберегти рівність, українці виставили у своєму стартовому складі одну з учасниць програми парламентського стажування.

Гра закінчилася з рахунком 4:3 на користь української команди.

Після змагання кожна збірна визначила найкращого гравця з

команди суперника. В українській команді ним став Посол України І. Осташ, а у канадській збірній – депутат від Нової демократичної партії Пітер Стофер.

Канадська збірна показала вдалу командну гру, хоч до її складу входили представники різних партій, які сповідують відмінні одна від одної політичні ідеології та є опонентами під час роботи в Палаті громад. Українці об'єднали у своїй команді студентів, дипломатів та представни-

ків української діаспори в Канаді, продемонструвавши, що, незважаючи на те, канадський в особі паспорт чи український, почуття національної ідентичності завжди залишається консолідуючим фактором, сильнішим, ніж будь-які географічні кордони. Українські вболівальники активно підтримували учасників об'єднаної української футбольної збірної.

Ярослав Ковальчук

Футболісти обох команд – канадських парламентаріїв і збірної українців – після гри.

Відбувся чемпіонат УСЦАК з шахів

ВИПАНИ, Нью-Джерзі. – В Українському американському культурному центрі Нью-Джерзі 17 жовтня відбувся 43-й шаховий чемпіонат Української спортової централі Америки і Канади. У змаганнях взяли участь Богдан Кутко, о. Мар'ян Процик, Надія Процик, Петро Радомський, Степан Стойко, Леонід Харченко, які представляли „Чорноморську Січ“ і клуб ім. Степана Попеля. На жаль, не було представників Канади. Не було також юніорів. Вперше в турнірі з чоловіками змагалася жінка.

Турнір проходив у п'ять кіл, де грав кожний з кожним, по пів години для змагу на партію.

Змагання не виявили чемпіона, тому що три шахісти (П. Радомський, С. Стойко і о. М. Процик) мали по чотири пункти. П. Радомський виграв у С. Стойка, С. Стойко – у о. М. Процика, а о. М. Процик – у П. Радомського. Кожний з них одержав по 150 дол. нагороди.

Б. Кутко виграв перше місце у рейтингу і одержав 65 дол. а Л. Харченко, що посів друге місце в

цій категорії, одержав 30 дол. Н. Процик також одержала 30 дол.

Турнір відкрив Омелян Твардовський – голова „Чорноморської Січі“, яка була господарем турніру, і попросив до слова Мирона Стебельського – голову УСЦАК.

Турніром провадив о. М. Процик – ланковий шахів, який на початку сказав, що спонсором турніру є УСЦАК, а першу нагороду ім. Бориса Бачинського в сумі

300 дол. передала його родина. Б. Бачинський багато років життя присвятив шахам.

Згадано також, що упокоївся св. п. Сидір Новаківський, колишній ланковий шахів і довголітний змагун „Тризуба“.

Наступний шаховий турнір на першість УСЦАК має відбутися у Філяфельфії з нагоди 60-ліття „Тризуба“.

о. Мар'ян Процик

Поразка і успіх футболістів України

„Динамо“, Україна – „Интер“, Італія	1:2
Тулуза“, Франція – „Шахтар“, Україна	0:2

КИЇВ. – 4 листопада на стадіоні „Динамо“ ім. Валерія Лобановського в групових змаганнях Ліги чемпіонів Європи з футболу київська команда „Динамо“ не змогла втримати перемогу над чемпіоном Італії – командою „Интер“. Спершу Андрій Шевченко забив гол. На 86-й хвилині нападник гостей Дієго Міліто зрівняв рахунок. В останні п'ять хвилин гри Веслі Снейдер забив м'яч у ворота „Динамо“. „Динамо“ опустилося на останній рядок в групі і тепер мусить виграти у російського „Рубіна“ та еспанської „Барселони“.

* * *

5 листопада у Франції, команда „Тулуза“ на муніципальному стаді-

оні „Стадіум Тулуз“ зазнала поразки у грі з командою „Шахтар“, який забезпечив собі місце у наступному колі Ліги Європи. Після трьох перемог на початку групового етапу „гірники“ вийшли на гру зовсім розслабленими, явно переоцінивши власні або недооцінивши чужі сили.

„Тулуза“ змогла на рівних протистояти, а в чомусь і переграти віце-чемпіонів України. Лише на 33-й хвилині „Шахтар“ спромігся організувати голевий момент. Але воротар узяв м'яч. Після перерви „Шахтар“ вийшов на поле явно „зарядженим“. Луїс Адріано спершу не влучив у ворота, але потім відкрив рахунок, другий гол забив Олексій Гай. (Чемпіон“)

Зліва: переможці турніру о. Мар'ян Процик, Петро Радомський і Степан Стойко.

УКРАЇНА І СВІТ

Презентація академічних досягнень Миколи Неврлого

КИЇВ. – 29 жовтня у приміщенні видавництва „Смолоскип“ відбулася презентація наукових досягнень закордонного члена Національної Академії Наук України, визначного українського літературознавця Миколи Неврлого.

Презентацію творів відкрив директор „Смолоскипа“ Ростислав Семків. Привітавши учасників, він передав слово Осипові Зінкевичеві, який керував усім подальшим ходом імпрези.

Академік М. Неврлий збагатив нашу літературу багатою мемуаристикою про таких знаних діячів української культури, як письменники Микола Хвильовий, Григорій Епик, Іван Кулик, Василь Блакитний, Богдан-Ігор Антонич, Дмитро Фальківський, Євген Маланюк, Олег Ольжич, Олександр Олесь, Василь Гренджа-Донський, Микола Бажан, Марко Антонович, Дмитро Чижевський, Орест Зілінський, Вацлав Жидлицький, Михайло Мольнар, Микола Мушинка, композитор Василь Верховинець, політичні діячі о. Августин Волошин, Степан Росоха та багато інших.

У своїх спогадах „Прожите й пережите“ М. Неврлий пише, що події Першої світової війни занесли його батька, сина чеського залізничника з Чернівців і галичанки Євгенії Целевич, до Ростова-на-Дону, де він і народився 15 листопада 1916 року. Згодом він з родиною опинився в козацькому містечку Томаківці на Катеринославщині, далі були Червоноград та Зінків, відтак родина Неврлів мешкала у Полтаві.

Деякий час Неврлі мешкали у Харкові на Холодній горі, у гуртожитку, потім деякий час у Куп'янську. Коли страхотливий Голодомор став нестерпним для рідні, вони виробили документи у Москві в Чехословацькому посольстві і переїхали до Чехословаччини.

На початку грудня 1933 року родина Неврлів опинилася у Здолбунові на Рівненщині, а невдовзі – в Хусті на Закарпатті. Там М. Неврлий ступив перші кроки на

На презентації (зліва): голова видавництва „Смолоскип“ Осип Зінкевич, директор видавництва Ростислав Семків, академік Микола Неврлий.

науковій ниві, збираючи в селах українські народні пісні, співанки, коломийки, які надсилав до НТШ у Львові.

Після окупації Закарпаття фашистською Угорщиною родина Неврлів переїхала до Чехії. Юнак записався на студії славістики в Карловому університеті (Прага), водночас навчаючись в Українському Вільному Університеті. Відразу після закінчення війни М. Неврлий під керівництвом знаного чеського компаративіста Франка Вольмана захистив докторську дисертацію „Іван Франко і його творчість“.

В 1963 році М. Неврлий став науковим працівником з української літератури в Інституті словацької і світової літератури Словацької Академії наук.

Представивши учасникам презентації нові твори М. Неврлого „Минуле й сучасне. Збірник слов'язознавчих праць“ (Київ, „Смолоскип“, 2009) та монографію М. Неврлого у співавторстві з Мирославом Данішем „Іван Франко. Життя і творчість. 1856-1916“, яка побачила світ у Пряшеві цього року словацькою мовою, О.

Зінкевич надав слово академікові НАН України Іванові Дзюбі, який є автором передмов до цих обох видань. У своєму виступі він підкреслив, що словацька україністика і славістика нині йдуть в аван-

гарді літературознавчої науки.

Директор Національного науково-дослідного інституту українознавства Міністерства освіти і науки України проф. Петро Кононенко сказав у своєму виступі, що академік М. Неврлий належить до тієї категорії людей-максималістів, які коли щось ненавидять, то ненавидять, але коли люблять, то справді люблять і за цю любов готові віддати все.

На презентації також виступили академік Микола Жулинський, Марія Кочур, Олександр Шугай, Павло Дорожинський, Віль Гримич, Іван Пасемко, Сергій Гальченко, Катерина Криворучко, Віталій Дончик, поет і актор Григорій Булах.

На закінчення виступив академік НАН України М. Неврлий, який щиро дякував усім присутнім, хто виступив в обговоренні. Особливо автор подякував О. Зінкевичеві за його жертвну працю у справі збереження скарбів української літератури для майбутніх поколінь.

Іван Пасемко,
завідувач відділу Національного науково-дослідного інституту Міністерства освіти і науки України

Під час презентації книжки в будинку „Смолоскипа“ (справа): Олександр Шугай, академік Іван Дзюба з дружиною Мартою, Марія Кочур, академік Петро Кононенко.

Virsky Ukrainian National Dance Company

Thursday, November 19 at 8 pm

100 South Street, Morristown, NJ 07960
(973) 539-8008 • www.mayoarts.org

Святкуймо Різдво на Союзівці!

Традиційна Свята Вечера

четвер, 24 грудня 2009 р.
або
середа, 6 січня 2010 р.

30 дол. від особи, 12.50 діти від 5 – 12 років.

Початок вечері – год. 6 веч.

Просимо замовляти кімнати і святкові страви.

Тел.: (845) 626-5641

216 Foordmore Road, Kerhonkson, NY 12446
www.Soyuzivka.com

У Криму відбувся конкурс виноградарів України

БАХЧИСАРАЙ, Крим. – Уже вп'яте компанія „Алеф-Віналь” (торгова марка „Золота амфора”) 29 вересня провела в Криму Всеукраїнський конкурс виноградарів. Відбувся він на землях господарства „Бурлюк”, що у

Бахчисарайському районі.

Позмагатися у майстерності збирання винограду приїхали 35 учасників з виноградних господарств Миколаївської, Одеської, Закарпатської областей України й Криму. Цей конкурс, що став тра-

диційним, українські виноградарі сприймають уже як професійне свято відродження культури виноградарства і виноробства в Україні, безжально знищеної з наказом Кремля напередодні розпаду СРСР.

І це справді так. Адже, якщо в 1984 році тільки в Криму було 84 тис. гектарів виноградників, то залишилося близько 25 тис. Вжито заходів до розширення насаджень лози, яку привезли з Франції, Болгарії, Македонії, Лівії. „Бурлюк” має 1,507 гектарів виноградників, з них 405 гектарів – молоді. Молоді насадження забезпечені крапельним зрошенням, яке встановила фірма з Ізраїлю. Воду з річки Альми підземними трубами подають італійські помпи.

Компанія за 10 років стала однією провідних в Україні з виробництва вина, а „Золота амфора” – синонімом доброї якості. У селищі Поштове збудований сучасний завод виноробства, де в умовах надзвичайної обережності вистояється у дубових бочках 3.6 млн. літрів коньячного спирту. Коньяк і

вина купують багато країн Європи, Америки й Ізраїлю.

Але є й проблеми. Житла мешканців селищ Поштове, Каштани, Піщане нагадують швидше курники, ніж людські оселі. Між тим, тут немає того розгулу українофобії, який панує в містах Південного Криму. Це ще раз свідчить, що незгоди експортують північні „брати” туди, де мають підтримку „п'ятої колонії”.

Головний суддя конкурсу виноградарів, професор Кримського агротехнологічного університету Олександр Дикань – щирий українець, хоч народився на зросійщеній Луганщині. Та батьки прищепили йому любов до України.

Нагородження переможців у Палаці культури селища вилилося у загальне свято, вир якого захопив і журналістів. Найбільше винограду за годину праці зібрав Олексій Пермінов з Коктебелю – 131 кілограм! Подарунки і дипломи отримали усі учасники змагань.

На зустрічі з журналістами директор департаменту маркетингу компанії „Алеф-Віналь” Анатолій Коган сказав: „Мріємо про те, що незабаром в Україні до столу подаватимуть вино, а не горілку”.

Олександр Вівчарик

Учасниця конкурсу Світлана Агій з Закарпаття.

Переможець конкурсу виноградарів Олексій Пермінов з нагородою – мопедом.

У цьому сховищі відстоюється коньячний спирт.

Фото: Олександр Вівчарик

Лев Копелєв...

(Закінчення зі стор. 8)

де яма з хлібом?

І перевертав дідівські скрині, і намагався не чути, як виють баби, як пищить малеча... Тоді я був переконаний, що творю велику необхідність соціалістичної перебудови села, що їм потім буде краще, що їхнє горе, їхній страждання – від їхньої ж власної несвідомості або від дій клясового ворога, що ті, хто мене послав, – а з ними і я – краще від селян знає-

мо, як вони мають жити, що сіяти і коли орати...

Страшної весни 1933 року я бачив помираючих з голоду, бачив жінок і дітей, опухлих, що ледве дихали, посинілих, з вже погаслими мертвяно-байдужими очима, і трупи, десятки трупів у сіряках, в драних кожухах, в стоптаних валянках і постелах... Трупи в хатах, на печах, на піддлозі, на талому снігу в Старій Водолазі, під мостами у Харкові... Бачив і усе ж таки не збожеволів, не покінчив з собою, не прокляв тих, хто прирік на смерть

„несвідомих” селян, не зрікся тих, хто взимку посилав мене відбирати у них хліб, а весною намовляти ледве живих, кістячно-худих або опухлих людей йти в поле і „ударно виконувати пляни більшовицької посівної”. (...)

Так думали ми – фанатичні послухники всеспасительних ідеалів комунізму. І коли ми бачили, що в ім'я наших високих добрих ідей чиняться низькі жорстокі справи, і коли самі брали в них участь, то найбільше боялися розгубитися, впасти в сумнів, в ересь, боялися втратити безоглядну віру.

Осміслення трагічних сторінок далось письменникові непросто. Л. Копелєв народився в Києві, але після закінчення навчання став працювати кореспондентом газети великого підприємства в Харкові.

У 1932 році разом з усією редакцією його відрядили в українські села проводити агітацію. Двадцятирічним хлопцем він ходив від хати до хати, переконуючи людей добровільно віддавати зерно. Коли ж слова не допомагали, в хід ішли дії – селян тероризували, будинки обшукували, все виміталось до останнього зерняти...

Батько Л. Копелєва був агрономом. Але він не міг

побороти віру власного сина в соціалізм. У своїй автобіографії „І створи собі кумира” Л. Копелєв цитує слова батька: „Селяни мруть від голоду, ти розумієш це? Це аж ніяк не бездомні прохачі милостині або американські безробітні. Мруть українські селяни. Бо у них нема жодного зерняти. І мій любий син допомагає забирати у них все їхнє зерно!”

Розуміння того, що сталося, прийшло до письменника пізніше. Слова батька знайшли відгук в серці сина, коли він написав: „Тим, хто таке наказав, треба голови повідрубувати. В шию треба гнати того вождя, який пустив українців по світу”.

Тривожний день у Феодосії

ФЕОДОСІЯ, Крим. – 29 жовтня Президент України Віктор Ющенко за мужність і самовіддані дії, виявлені під час вилучення, транспортування та знищення у Феодосії авіаційної донної міни часів Другої світової війни, нагородив орденом „За мужність” III ступеня майора Сергія Адамчука і старшого лейтенанта Андрія Полторацького.

Що ж сталося у Феодосії? На морському узбережжі в межах міста 18 жовтня двоє чоловіків побачили у воді великий предмет, вирішили, що це газовий баллон, витягнули його на берег і почали розбирати. А він виявився німецькою авіаційною донною міною виробництва 1938 року, заряд якої еквівалентний 1,000 кілограмам тротилу. Про знахідку повідомили відповідні служби.

У знешкодженні небезпечно-го боєприпасу були задіяні рятувальники і міліціонери з Феодосії та піротехніки з Керчі, яких очолював полковник Альберт Литвин. Щоб уникнути небезпеки для населення, було вирішено тимчасово відселити близько 5,000 мешканців 960 приватних і 18 п'ятиповерхових будинків, а також особовий склад військової частини Росії, пацієнтів і співробітників лікарні, в інший район міста. Також на кілька годин затримали відкриття дитячого садка, школи і 20 крамниць.

Район був повністю оточений міліцією, чергували медичні бригади. На шляху вивезення міни безпеку судноплавства забезпечили морські прикордонники.

Міну завантажили на спеціальний човен і в супроводі буксира „Атлант” з фахівцями на борту, які дбали про безпеку проведення операції, вивезли у район мису Чауда, де на відстані восьми кілометрів від пляжу, де її знайшли, міну підірвали. На місці вибуху утворилася яма діаметром 12 метрів і глибиною шість метрів.

Люди повернулися до своїх помешкань. (УНІАН)

НОВИНИ ЛІТЕРАТУРИ І МИСТЕЦТВА

Творчий вечір поета Федора Швеця Нью-йоркські вірші Василя Махна

САКРАМЕНТО, Каліфорнія. – 24 жовтня в українській бібліотеці, що діє у фірмі „Міст-Сакраменто” (керівник Тарас Дроф’як) відбувся вечір поезії. Головним доповідачем був поет Федір Швець. Спеціально до цього вечора Товариство збереження української спадщини північної Каліфорнії випустило збірничок поезій під назвою „Не рвіть волошок!”, яка взята з однойменного вірша-пісні, присвяченої молодим воїнам Української Повстанської Армії, що боролися на Волині проти загарбників української землі.

Своїми враженнями від вечора поділилися шанувальники поезії Ірина Гелетюк, Юрій Олійник та Олена Настин. Учителі української мови І. Гелетюк найбільше припали до душі вірші про волинську природу, як також на теми боротьби УПА, бо сама вона волинянка і родинно пов’язана з повстанцями.

Ю. Олійник відзначив ліризм віршів про природу, а також патріотизм багатьох віршів, які передають почуття автора до України, особливо вірші про матір, про рідну землю, залишену за океаном.

О. Настин, яка разом з 11-річним сином Миколою декламувала вірші поета, відзначила майстерність автора до віршів-посвят Володимирові Івасюкові, космонавті Гайді Стефанишин -Пайпер, священникові церкві св. Андрія Первозваного о. Петрові Козареві

Поет Федір Швець

та іншим.

У вечорі брали участь бандуристка Оля Герасименко-Олійник, яка виконала дві пісні на слова поета під власні мелодії та прочитала кілька ліричних віршів, О. і М. Настини, Зеновія Міщук та І. Гелетюк.

Наступною подією, яку 21 листопада організовує Товариство (голова д-р. Любов Йова), буде програма, присвячена пам’яті репресованих в СРСР осіб.

Шанувальників поезії, які хотіли б придбати збірку Ф. Швеця (ціна 10 дол.), просимо звертатися до Алли Луцюк на адресу: Alla Luciuk, 2205 Viola Way, Roseville, CA 95661. Тел.: (916) 797-2329.

Адріана Шмагало

НЬО-ЙОРК. – 24 жовтня в Науковому Товаристві ім. Шевченка відбувся літературний вечір з нагоди презентації нового двомовного видання, в яке ввійшли вірші Василя Махна та їх англійські переклади, здійснені Орестом Поповичем – „Thread and Selected New York Poems” (New York, Spuyten Duyvil, 2009). На імпрезу зійшлося багато любителів поезії, оскільки на цей раз В. Махно, чий твори перекладені на 12 мов світу, презентував свою першу поетичну книжку у перекладі англійською мовою.

Перед початком вечора панувала особливо тепла і приємна атмосфера: в залі звучав джаз, налаштувувачи присутніх на сприйняття віршів.

Олександр Мотиль, представляючи автора, В. Махна, зазначив важливу особливість його творчого доробку – це чи не вперше, коли поетичне українське слово віддзеркалює не стільки місто Нью-Йорк, в якому живе поет, а той загадковий та експресивний світ, кольорит і шалений ритм якого творив і творить неповторність цього міста і життя у ньому. Це місто спонукало

поета шукати нові смисли та знаки, в яких перемішані коніаїлендські чайки з океанічними рибами, хутра лисиць з бруклінським сміттям, Астор Плейс з театром „Ля-Мама“, Нью-Йорська група з автомобільною еротикою, і таким чином він „перекодував Нью-Йорк на нашу мову, розширив досвід нашої мови, досвід її буття”.

Збірку „Thread...”, переклав О. Попович, який „у перекладах охопив не тільки текст, а й підтекст. Як результат, ті, хто не володіє українською мовою, можуть бути впевнені, що отримають перекладені вірші у своїй первісній потужній красі, а ті, що володіють – тішитимуться мистецтвом перекладу”, – так відгукнувся про них д-р Богдан Рубчак. Представляючи перекладача, О. Мотиль наголосив, що до тепер ми знали О. Поповича як науковця, шахового гротмайстра, а тепер знаємо як чудового перекладача поезії.

Читалися вірші двома мовами, мелодика української мови змінювалася англійською: „Нитка“, „Гертруда Стайн“, „Читання віршів“, „Нью-йоркська група“, „Кожна річ має своє місце“, „Прощання з Брукліном“. Озвучені голосами поета та його перекладача поетичні рядки вдало доповнювали відеоряди фотографій та музики фільмів, котрі спеціально до цього вечора створив Василь Лопух.

Несподіванкою літературного вечора була участь у ньому поетки Мінді Рінкевич, котра працює над перекладами віршів та есеїв В. Махна на їдиш. „Бруклінська елегія“ був останнім з прочитаних віршів на презентації і він прозвучав трьома мовами – українською, англійською та їдиш.

Поетка, представляючи свій переклад, сказала, що, мабуть, вперше зустрілася з віршем, в якому так влучно передано особливу атмосферу бруклінського життя та життя хасидів.

Книжку В. Махна „Thread and Selected New York Poems” можна замовити за адресою: <http://www.amazon.com/Thread-Selected-New-York-Poems/dp/0923389792>

Вірші читає Василь Махно.

Учасники творчого вечора Федора Швеця.

Пресова група НТШ-А

Thanksgiving Day

November 26th, 2009, at Soyuzivka
Traditional Feast from noon to 4pm

Soup, Salad, Turkey Dinner with all the trimmings and Dessert Table plus carved Prime Rib, Lamb Chops and Salmon

\$30- per adult, 12 & under 1/2 price, 4 & under free.

Main House Rooms Available • Call for reservations 845-626-5641 • 216 Foordmore Rd., Kerhonkson, NY 12446.

Український Музей
Наукове Товариство ім. Шевченка в Америці
запрошують на вечір присвячений
**60-РІЧЧЮ ТЕАТРУ-СТУДІЇ
ЙОСИПА ГІРНЯКА**
ТА
ОЛІМПІЇ ДОБРОВОЛЬСЬКОЇ

У програмі:
Доповідь д-р Лариси Онишкевич,
Фотоісторія Театру-Студії,
Живі голоси Йосипа Гірняка
та Олімпії Добровольської,
Спогади акторів Театру-Студії

Український Музей
Неділя 22 листопада 2009 р.
2:00 по пол.

Даток: 15 дол.; члени і емерити: 10 дол.; студенти: 5 дол.

Український Музей
222 East 6th Street
New York, NY 10003
Tel: 212.228.0110 Fax: 212.228.1947
info@ukrainianmuseum.org
www.ukrainianmuseum.org

Години Музею:
від середи до неділі
11:30 ранку–5:00 по пол.

**В 300-РІЧЧЯ УПОКОЄННЯ
ВЕЛИКОГО ПРАВЕДНИКА УКРАЇНСЬКОЇ ЗЕМЛІ
СВЯТИТЕЛЯ ДИМИТРІЯ РОСТОВСЬКОГО**

в монастирі Преп. Антонія Печерського в м. Нокс, Індіана
10 листопада 2009 р.

буде відслужена урочиста

**Архиєрейська Божественна Літургія
і молебень до Святителя**

з проханням захистити Україну від смертельної епідемії.

Початок Літургії о 10 год. ранку. Напередодні всенічна о 5 год. веч.

Адреса монастиря: 4275 S 700 E., PO Box 529, Knox, IN.

Адміністрація монастиря.

**LVIV EXPRESS
PARCEL SERVICES**

1111 East Elizabeth Ave. (908) 925-0717
Linden, New Jersey 07036

PACKAGES TO UKRAINE
BELORUSSIA • RUSSIA • POLAND • ESTONIA • LATVIA • LITHUANIA • SLOVAKIA

МОРЕМ мінімум 10 фунтів	ЛІТАКОМ 2-3 тижні мін. 10 фунтів	ДОЛЯРИ Пересилка і доставка	ЕЛЕКТРОНІКА 220 V
--	--	---	---

15 років в бізнесі чесної і добросовісної праці.
Полагоджуємо митні справи.
У зв'язку з розширенням компанія пошукує агентів до співпраці.
Доставляємо пакки до України, Білорусі, Росії, Польщі,
Естонії, Литви, Латвії, Словачії.
Підбираємо пакки з дому безкоштовно.
Пересилка пакоч через UPS для клієнтів з інших штатів.
Call Toll Free 1-800-965-7262

**Редакція „Свободи“ не відповідає
за мову і зміст платних оголошень,
які вміщуються в тижневику**

КОРИСТУЙТЕСЯ ЕЛЕКТРОННИМИ АРХІВАМИ
„СВОБОДИ“ www.svoboda-news.com
„УКРАЇНСЬКОГО ТИЖНЕВІКА“ www.ukrweekly.com

**НАУКОВЕ ТОВАРИСТВО ім. ШЕВЧЕНКА в АМЕРИЦІ
МЕДИЧНО-БІОЛОГІЧНА СЕКЦІЯ НТШ-А**

запрошує
на доповідь

Д-р Лесі Кушнір,
Директора Медично-Біологічної Секції НТШ-А

**“Medical Life Insurance:
Risk Assessment and the Application Process”**

**В суботу 21 листопада 2009 року
о 5-й годині по пол.**

**в будинку НТШ
63 Fourth Ave (між 9-ою і 10-ою вулицями)
New York, NY 10003**

**Програма вивчення
сучасної України ім. Стасюків**

- Аналітичні повідомлення про події в Україні
- Інформаційний центр та архів України ХХ ст.
- Організація щорічних лекцій про Україну
- Підтримка аспірантських досліджень

**Підтримайте Програму ім. Стасюків —
будьте на пульсі життя сучасної України**

Canadian Institute of Ukrainian Studies,
University of Alberta, 430 Pembina Hall
Edmonton, AB, Canada T6G 2H8
Tel: (780) 492-2972; Fax: (780) 492-4967
cius@ualberta.ca; www.cius.ca

**Союзівка
календар подій 2009 рік**

13 - 15 листопада – Пластова Орликіяда.
21 - 22 листопада – Приватна імпреза.
26 листопада – Святкування Дня Подяки.
31 грудня – Святкування Нового Року.

 Soyuzivka
for all seasons

The book a room or event call: (845) 626-5641, ext. 141
216 Foordmore Road * P. O. Box 529
Kerhonkson, NY 12446
E-mail: Soyuzivka@aol.com
Website: www.Soyuzivka.com

DNIPRO CO.

**ПАЧКИ, АВТОМОБІЛІ
ТА КОНТЕЙНЕРИ
В УКРАЇНУ**

- Туристичні послуги: авіаквитки і візи в Україну та інші країни
- Грошові перекази у всі країни світу • Українські та європейські компакт-диски • Українські сувеніри та хустки
- Телефонні картки: 80 хвилин розмови за 5 дол.

ROSELLE, NJ 645 W. 1st Ave. Tel.: (908) 241-2190 (888) 336-4776	CLIFTON, NJ 565 Clifton Ave Tel.: (973) 916-1543	PHILADELPHIA, PA 1916 Welsh Rd., Unit 3 Tel.: (215) 969-4986 (215) 728-6040
---	---	---

НОВІ ВИДАННЯ

Перевидано „Релігія і нація в модерній Україні“

„Religion and Nation in Modern Ukraine“ by Serhij Plokhij and Frank E. Sysyn. Published, 2009 by Canadian Institute of Ukrainian Studies, Edmonton, Alberta, Canada.

Від часу здобуття Україною незалежності релігійна ситуація та релігійні взаємини в Україні були в центрі міжнародної уваги. Відродження церков та релігійних установ супроводжувалося енергійним суперництвом за прихильність віруючих.

Візита Папи Івана-Павла II та нещодавня візита новообраного московського Патріарха Кирила до України засвідчили її центральне місце як у католицькому, так і православному світі. Еклезіастичні питання, зокрема справи церковної приналежності православних віруючих, великою мірою вплинули на процеси державо- і націєтворення в Україні.

Канадський Інститут Українських Студій (КІУС) вже видав низку монографій і збірок есеїв з питань релігійної історії таких авторів і редакторів, як Ігор Шевченко, Ярослав Ісаєвич, Джефрі Госкінг, Андрій Кравчук, Павло Магочі, Богдан Боцюрків і Дейвід Іоа.

Тих, хто цікавиться релігійною ситуацією в сучасній Україні, особливу увагу приверне збірка есеїв Сергія Плохія і Франка Сисина „Religion and Nation in Modern

Ukraine“ [„Релігія і нація в модерній Україні“].

Відомий і міжнародно визнаний фахівець з релігійних питань Майкл Бордо так оцінив це видання у науковому журналі „Slavic Review“: „З часу розпаду Радянського Союзу Україну називали „сплячим велетнем“ Європи — одну з найбільш населених країн континенту, яка ще не справила помітного впливу на міжнародній арені. Занадто мало видається, чи то на ниві наукових студій, чи в пресі, про цю величезну нову незалежну країну. Тому „Religion and Nation in Modern Ukraine“ — не лише вагомий внесок у цю ділянку, але й просто чудова книга. Науковцям, обізнаним з українськими питаннями, відомо, що імена С. Плохія і Ф. Сисина гарантують високу якість досліджень. Кожен з них має проникливий погляд на складні питання, з якими сьогодні зіткнулася країна“.

А ось як відгукнулася на вихід книги Кетрін Вонер, знавець з релігійних питань у сучасній Україні, насамперед протестантизму: „Тільки наприкінці 1980-их років багато науковців з різних дисциплін змушені були визнати, що вони недооцінили важливості національних питань, а особливо релігії, як чинників, що формували радянську історію. Лише одиниці зверталися до питання про взаємодію між

національністю і релігією, як вони в історичному процесі впливали на політику й повсякденне життя радянських людей. Серед них і два автори цієї книги, наукові праці яких в ділянці української історії і релігійного життя внесли видатний вклад у вивчення цього стратегічно важливого пограниччя“.

Цей та інші огляди (а їх понад десяток) книги можна прочитати на веб-сторінці Видавництва КІУС: <http://www.utoronto.ca/cius/publications/books/religionnation.htm>.

Видавництво КІУС вирішило перевидати працю Сергія Плохія і Франка Сисина „Religion and Nation in Modern Ukraine“, відреагувавши на безперервний попит на книгу серед науковців та ширшої публіки, які цікавляться релігійними справами в Україні й східнохристиянському світі.

Книга у м'якій палітурці — за 29.95 кан. дол. та у твердій обкладинці — за 39.95 кан. дол. (плюс податок і поштові витрати; поза межами Канади ціни в дол. США).

Читачі, які цікавляться справами українського релігійного життя, мають нагоду придбати авторитетну наукову працю Богдана Боцюркова про ліквідування радянською владою Української Греко-Католицької Церкви в Україні: „The Ukrainian Greek Catholic Church

RELIGION AND NATION
IN MODERN UKRAINE

Serhij Plokhij and Frank E. Sysyn

and the Soviet State“ (1939–1950) [„Українська Греко-Католицька Церква і Радянська держава“ (1939–1950)], тверда палітурка; ціна 23.97 кан. дол.

Замовлення можна зробити через захищену електронну систему Видавництва КІУСу за адресою: www.utoronto.ca/cius або зв'язавшись безпосередньо з видавництвом: Canadian Institute of Ukrainian Studies, 430 Pembina Hall, University of Alberta, Edmonton, AB, Canada T6G 2H8; тел. (780) 492-2973; електронна пошта: cius@ualberta.ca.

Канадський інститут українських студій

scope travel inc

101 S. Centre St. So. Orange, NJ 07079
973 378-8998 or toll free 877 357 0436

Marijka Helbig

**EARLY REGISTRATION
BONUS \$200 per person**
If your deposit reaches us by
January 25, 2010

Scope - Ukraine specialists!

2010 UKRAINE TOURS

MINI UKRAINE

11 Day All Inclusive Tour tw from \$3000
Kyiv, L'viv, Yaremche and Kamianets Podilsky
The two "capitals" of E. & W. Ukraine, plus a three day bus tour to the Carpathian Mountains and Bukovyna with stops at Iv Frankivsk, Bukovel, Kolomyja, Chernivtsi, Zarnanytsia.

Departures: May 13, Jun 30, Jul 28 and Sep 15

BEST OF UKRAINE

14 Day All Inclusive Tour tw from \$4000
An unsurpassed itinerary that combines the Black Sea coast, the Golden Domes of Kyiv + L'viv, the UNESCO preserved capital of W. Ukraine with a 3-day tour of the Carpathian Mts/Bukovyna. Yalta, Kyiv, L'viv, Yaremche and Kamianets Podilsky plus Iv Frankivsk, Bukovel, Kolomyja, Chernivtsi and Zarnanytsia.

Departures: Jul 25 and Sep 12

ALL of UKRAINE – Student Tour

Others Welcome!!!

19 Day All Inclusive Tour \$4200 tw
Cruise: Kyiv, Kaniv, Kremenchuk, Zaporizhzhia, Kherson, Sevastopol, Odesa. Land tour: L'viv, Yaremche, Kam. Podilsky plus Iv Frankivsk, Bukovel, Kolomyja, Chernivtsi, Zarnanytsia.

Departures: June 22 and Sep 07

Guide: Dr. Adriana Helbig (Student tour June 22 only!)

DNIPRO CRUISE

13 Day Air/land All Inclusive Tour Main Deck \$2600 tw
Travel aboard the Dnipro Princess: Kyiv, Kaniv, Kremenchuk, Zaporizhzhia, Kherson, Sevastopol, Odesa. Afterwards option to join All of Ukraine for Land tour.

Cruise I June 22 – July 04

Cruise II Sep 07 – 19 (Waitlist only)

WESTERN UKRAINE

11 Day All Inclusive Tour tw from \$2600
L'viv + Yaremche and Kamianets Podilsky
A perfect opportunity to spend 6 days in L'viv, visit family or look for your roots - then join the Mini Tour for a three day venture to the Carpathian Mountains and Bukovyna with stops in Iv Frankivsk, Bukovel, Kolomyja, Chernivtsi, Zarnanytsia.

Departures: May 13, Jun 30 and Jul 28

MINI UKRAINE Plus

13 Day All Inclusive Tour \$3650 tw
Kyiv – Sorochynskyi Yarmarok, L'viv – Independence Day Kamianets Podilsky, Kosiv – Hutsul Festival plus stops in Iv Frankivsk, Bukovel, Kolomyja, Chernivtsi and Zarnanytsia.

BEST BUY!

One departure only: Aug 18, 2010

WESTERN UKRAINE Plus

13 Day All Inclusive Tour \$3000 tw
L'viv - enjoy a leisurely week in this capital of W. Ukraine and be witness to Independence Day Festivities + Kamianets Podilsky and Kosiv – the famous Hutsul Festival that brings together the best performers and craftsmen. Stops in Iv Frankivsk, Bukovel, Kolomyja, Chernivtsi and Zarnanytsia.

One departure only: Aug 18, 2010

All inclusive features: Trans Atlantic Air from Newark via Lufthansa German Airlines, Superior First-class & Deluxe Hotels: Kyiv- Ukraina, L'viv - Leopold, Yaremche - Edelweiss, Kamianets Podilsky - Amadeus Club, Yalta - Yalta Hotel. Meals - 3 meals daily, except Kyiv and L'viv (2). All sightseeing/entrance fees, Bi-Lingual Tour Mgr and local guides. Not included in tour prices: airport security taxes (about \$400 pp), gratuities and offshore excursions on cruises. Prices are in USA currency/twin occupancy. All rates subject to EURO/US\$ exchange and fuel surcharge.

Office hours: Monday/Tuesday/Wednesday 9:00AM/3:00PM

Toll free 877 357-0436 www.scopetravel.com 973 378 8998 scope@scopetravel.com

Подорож у каторжні місця

Олександр Вівчарик

*Продовження.
Початок в чч. 7-15, 37-45*

Суперечливі відчуття залишилися і після відвідання моєї рідної школи. У школі з'явився музей, якого при мені не було. До нього стягнули усіх лєнінів, червоні прапори радянських часів. Зокрема я побачив таку саму лаву, за якою сидів у дитинстві, точнісінько таку полицю, на яку я вдома складав книжки. Була й шапка, яка і досі стоїть у моєї мами. Очевидно, всі ці нехитрі меблі виготовляли на місцевому деревообробному комбінаті, на якому у ті роки працював колишній вояк УПА, мій майбутній тесть Данько Кізан. 1961 року у нього народилася моя майбутня дружина Надійка, будинок якої в Інті я теж відвідав.

Вразило, що до рідної школи я міг потрапити лише після того, як пред'явив черговому пашпорт, дані з якого він, як і працівниця банку, переписав до спеціального журналу. Я повинен був повідомити про мету своєї візити. Мені виділили проводирку, яка водила мене школою. Така підозрілість до відвідувачів здивувала. В Україні до школи може зайти будь-хто. Немає у нас, як зараз у Росії, попереджень в людних місцях про можливі теракти. Чесно кажучи, це напружує, викликає страх і змушує обертатися на всяк випадок, коли за тобою хтось іде.

Проте у школі вчителі чи не єдині, з ким спілкувався в Інті, не терзали мене розповідями, яка неправильна зараз Україна. Запам'яталася пропам'ятна дошка біля входу на

честь випускника школи Бориса Лавренчука. У 1982 році він служив розвідником в Афганістані, де і загинув. Похований в Інті. Нагороджений посмертно орденом Червоної Зірки. Я чув його прізвище в дитинстві, бо Лавренчуків привезли в Інту відбувати покарання за членство в ОУН і УПА. Дітей „бандерівців“ не брали до елітних військ СРСР. Але, як бачимо, це не стосувалося Афганістану. Помирати за імперію вони мали право. І Б. Лавренчук загинув за ту державу, проти якої боролися його батьки...

Увечері того дня я був на гостинах в Ігоря Каракулі. Цей син бандерівця з Тернопільщини не зрадив ні рідної мови, ні пам'яті батька. На шолом шахтаря він наклеїв синьожовтого прапорця, чим дуже дратував істинних росіян. Чудовий футболіст І. Каракуля відомий усій Інті, але ніколи не приховував, що вболіває за футбольну команду „Динамо” і збірну України з футболу.

Наступного дня мене запросило до себе в гості подружжя Соколових. Дружина Валерія, Маруся (до речі, складається враження, що у кожного другого росіянина дружина українка і обов'язково Маруся), родом з Кіровоградщини. Люди на Півночі дуже гостинні. Для гостей використовують будь-який привід. А такий привід, як гість з України, надихав усіх. На жаль, Соколови теж почали нарікати на Україну.

– Нам разом треба бути, – сказав він. – Ви ж там бідуєте. Більше, ніж ми. Шкода вас. Залишайся тут, я тобі роботу знайду.

Я вже знав, що середня платня в Інті складала на той час на наші гроші трохи більше 1,500 гривень. Восени минулого року навіть у Смілі то була не дуже велика сума. А що казати про північну Інту! Продукти тут дорогі, а дітей влітку треба обов'язково повезти під південне сонце. Картоплю і капусту майже всі в українців навчилися вирощувати. Однак, місцеві люди чомусь переконані, що в Україні живуть гірше. І що дивно, так само вважає і більшість моїх земляків...

Гуляючи наступного дня містом, я побачив дівчину комі Олену, яка торгувала продуктами харчування. Ми весело погомоніли, і вона продемонструвала, на моє прохання, як звучить комі мова.

Я переконався: прості люди різних національностей, якщо вони поважають своє, завжди порозуміються. І як би російська держа-

ва не контролювала своїх громадян, як би не шила їх у дурні, люди, що мислять критично, теж завжди знайдуться. Підтвердження цьому чекало на мене буквально за роком. На паркані хтось чорною фарбою написав: „Путін – нуркуй за Курском”. Тобто, пірни за підводним човном „Курськ”, що затонув у північних морях під час випробування нової зброї. Якщо цей напис переказати, він означає: „Путін – згинь!”. Навіть така форма протесту для Росії зараз дуже смілива. Але вона вже є.

Пам'ятники Інти

Водогінна вежа – символ Інти.

Символом Інти стала... водогінна вежа. 1982 року її зображення зайняло місце в гербі міста.

Чим же заслужила таку честь суто утилітарна споруда, зведена 1954 року? Напевне тим, що стоїть на зламі двох епох: часу політичних репресій і розвитку Інти як вільного поселення. Це перша висотна будівля міста (висота її разом з зіркою складає 54.4 метра). Коли постала потреба у цій споруді, то робоче креслення на фундамент під неї видали виконавцеві Феодосієві Сироті, який познайомив з проектом Артура Тамвелієса – шведа, котрий народився в Естонії, а 20 березня 1944 року був засуджений за те, що буцімто організував антирадянську групу естонців. За три дні він переробив „сумний” архітектурний проект башти.

1959 року А. Тамвелієс помер, проте залишив у місті свого заслання світлий пам'ятник. Вежу будували в'язні багатьох національностей, тому між собою називали її „вавилонською”. Керував будівництвом вежі Борис Холостов, котрий у 1991 році відкрив таємницю, яку зберігав 37 років. Виявляється, після завершення будівельних робіт, з ініціативи А. Тамвелієса, в кулю, що слугувала підмурівком шпильу вежі, заклали невеликий пакет з посланням до нащадків. Коли голку шпильу міняли на зірку, Б. Холостов забрав капсулу і всі ці роки зберігав її у себе. Коли ж її розкрили, то у ній знайшли невеликі знімки і декілька записок, зроблених рукою А. Тамвелієса. У посланні він вказав прізвища і національності будівельників і наголосив, що вони відбували покарання „без суду”. Просив молитися за них. То був муж-

Найперший пам'ятник в'язням Інти поставили латвійці у 1956 році.

ній вчинок, за який А. Тамвелієс міг отримати новий термін ув'язнення.

Ще один символічний пам'ятник жертвам терору я побачив, коли намагався знайти могилу сестри Наді. Гадав, що знайду швидко за прикметою – горобиною. Ми її посадили біля могили сестрички разом з братом Богданом і мамою.

Горобина була для нас добрим орієнтиром на кладовищі, яке за літо миттєво заростало високою травою. Та цього разу, скільки я не ходив, могили сестри так і не знайшов.

Блукаючи кладовищем, вийшов на пам'ятник з написом латвійською мовою „Батьківщині”. Згодом дізнався, що у 1956 році, коли всім було вже зрозуміло, що непорушній до того імперії таборів приходить кінець, серед висланих і ув'язнених латвійців виникла ідея створення пам'ятника землякам, похованим в інтинській мерзлій землі. Знайшовся й автор – в'язень Едвард Сідрабс.

І він постав. Пам'ятник дуже промовистий: на постаменті підноситься монументальна стела висотою понад два метра, на лицевому боці якої – барельєфне зображення жінки в повний зріст у національному латвійському вбранні. Це символ Матері-Батьківщини. У правій руці вона тримає дубову гілку – знак стійкості і пам'яті про всіх тут похованих; у лівій – клубок ниток: символ безперервного зв'язку з Батьківщиною.

Пам'ятник було відкрито 29 липня 1956 року. На відкритті грала духовна оркестра. Цей пам'ятник став першим і на довгі роки єдиним в Інті, що встановлений жертвам політичних репресій. На жаль, досі на щось подібне не спромоглися ні українці, ні білоруси, ні татари, ні німці, ні поляки, ні грузини...

Щоправда, на цьому кладовищі, на якому лежить і моя сестра, тоді ж, у 1956 році, міг таки з'явитися ще один пам'ятник. Політв'язні-литовці зібрали гроші, узгодили проект і навіть розпочали підготування до спорудження монументу. Та КГБ їх випередив. 19 грудня 1956 року вийшла закрита постановка Центрального комітету Комуністичної партії, після якої про увічнення пам'яті загиблих у роки сталінських репресій вже не могло бути й мови.

**Закінчення
в наступному числі „Свободи”**

Оля вивчила рідну мову комі.

Молодіжне побажання Володимирові Путінові.

РЕКЛАМА • ОГОЛОШЕННЯ • ПОВІДОМЛЕННЯ • Марійка Осціславська • 973-292-9800 #3040 • adukr@optonline.net

ARKA

Нитки, тканина до вишивання,
писанкові прибори, касети, відео-
касети, CD, шкільні книжки, хустки,
кераміка, різьба.

89 East 2nd St., New York, NY 10009
Tel.: (212) 473-3550

УКРАЇНСЬКА КНИГАРНЯ

Найбільший вибір українських книжок.

Замовляйте каталог:

1-866-422-4255

www.ukrainianbookstore.com

2200 Route 10 West, Suite 104
Parsippany, NJ 07054

(973) 538-3888 • Fax: (973) 538-3899

ROXOLANA

International Trade, LTD
e-mail: roxolanald@roxolana.com
web: www.roxolana.com

ПАКУНКИ ДО УКРАЇНИ:

МОРЕМ • АВІА

Вага від 10 до 150 фунтів *

- Пересилайте пакунки до нас через UPS
- Додаткова знижка для організацій.
- Користуючись нашими ARS наліпками.
- Для замовлення наліпок, для підбору пакунків телефонуйте: (973) 538-3888
- Пакунки до Росії, Латвії, Литви, Естонії, Білорусі, Молдови, Казахстану, Грузії, Вірменії, Польщі, Чехії і Словаччини.
- Готові продуктові пакунки з каталогу.
- Медикаменти на замовлення до України.

* Додаткова оплата за доставку
Існують певні обмеження.

Додаткова оплата за доставку. Телефонуйте за докладнішими інформаціями.

Тел.: 1-888-PAKUNOK (725-8665) • (973) 538-3888 • Fax: (973) 538-3899

Roxolana Travel

- У нас можна замовити авіаквитки будь-яких авіакомпаній до більшості європейських країн.
- Візові послуги в Україну (без запрошення).
- Зустрічаємо і відвозимо на літoviще.
- Пашпортні послуги. Обмінюємо старі пашпорти на нові українські.

Roxolana Money Service

В Україні:	ПЕРЕСИЛАЄМО ГРОШІ		
\$100 - \$7	\$500 - \$12	\$800 - \$17	
\$200 - \$10	\$600 - \$15	\$900 - \$20	
\$300 - \$12	\$700 - \$17	\$1000 - \$20	
\$400 - \$12			

Маємо ліцензію на пересилку доларів.
Також пересилаємо в інші країни.
• Додаткова оплата за доставку

ЗАМОВЛЯЙТЕ

Харчовий пакунок
„Родинний“ з каталогу
вміст пакунку: борошно – 20 ф.,
гречка – 10 ф., олія – 1 галон, тушонка – 3 ф.,
салати – 3 ф., родзинки – 3 ф., дріжджі – 1 ф.,
кава в зернах – 2 ф., шоколад – 2 плитки.
Ціна \$ 99 за 51 ф.

APON MUSIC and VIDEO
P.O. Box 3082, Astoria, NY 11103
Tel.: (718) 721-5599

Концерт пісень В. Івасюка.

Апон – 7825. Палац „Україна“ в Києві.
17 річниця Незалежності 2017.
Улюблені пісні 50-60 років 7826.
Серія „Роксоляна“ 7811/7823 VHS-DVD

• НА ПРОДАЖ •

Продається кондомініум, разом з мебля-
ми, в українському селі ім. св. Андрія,
у North Port, FL., 2 спальні, 2 лазнички.
До спільного вжитку басейн.

Тел.: (941) 423-1300

На продаж апартамент у Somerset, NJ
Ukrainian Senior Citizens Center. 2 спальні,
вітальня, їдальня, кухня. Нижній поверх.
Ціна \$145.000.

Тел.: (908) 526-1259

• ПРАЦЯ •

Нью-Йорк, Queens borough, Flushing area.
Потрібні працівники на нове
будівництво. Постійна праця
на повний день. Добрі можливості.
Тел.: (718) 344-8409 Лео.

• РОЗШУКИ •

Андрій Ватроба з Польщі шукає рідню діда
ВАСИЛЯ БІЛОВЦУКА, нар. в 1900 р. в Че-
рнігові. Він опинився в Польщі з військом
С. Петлюри і виїхав у 1951 р. з Німеччини
до Нью-Йорку. Одружений з Геленою Прус.
Мав сина. Прошу писати:
watmore@ymail.com

• РІЗНЕ •

ДЕШЕВІ ДЗВІНКИ В УКРАЇНУ!

Дзвоніть з вашого домашнього
та мобільного в Україну
на домашній та мобільний
телефон.

Тільки 10 центів за хв.

847-298-5900 Юрій

Selfreliance
Ukrainian American Federal Credit Union

Чековий рахунок з Debit карткою „Самопоміч“ полегшить Ваше життя!

Безкоштовні трансакції
Без мінімального балансу
Вклади заробляють відсотки

Безкоштовна Debit картка

Безкоштовна оплата
комунальних послуг BillPay

Ваші заощадження федерально
застраховані на суму щонайменше
250,000 доларів

Надійна та одна з найстабільніших
фінансових установ у США

Подарки за участь!

Самопоміч
Українсько-Американська Федеральна Кредитова Спілка

Selfreliance
Where Your Money Works for You!

Selfreliance.Com

2332 W. Chicago Ave, Chicago IL, 773-328-7500
5000 N. Cumberland Ave, Chicago, IL, 773-589-0077
761 S. Benton Street, Palatine, IL, 847-359-5911

300 E. Army Trail, Bloomingdale, IL, 630-307-0079
8410 W. 131st Street, Palos Park, IL, 708-923-1912
8624 White Oak Street, Munster, IN, 219-838-5300

734 Sandford Ave. Newark, NJ, 973-373-7839
558 Summit Ave. Jersey City, NJ, 201-795-4061
60-C N. Jefferson Rd Whippany, NJ, 973-887-2776

Зайдіть до якого небусть бюро Кредитівки „Самопоміч“, щоб вписатися у членство і відкрити рахунок. Мінімальний вклад на чековий рахунок - \$50. У використанні програми „Bill Pay“ можуть бути нараховані додаткові кошти. Кількість бонусних наліпників і музичних CD обмежена, їх треба підібрати особисто у бюро з повним обслуговуванням. Ми можемо вручити інший подарунок. Для доступу он-лайн потрібна реєстрація. Член мусить кваліфікувати на безкоштовну VISA Debit картку. Можуть бути додаткові кошти за підключення до інтернет. Тільки для дійсних і нових членів!

Full
Financial
Services

NCUA

Allpoint

GO-OP
NETWORK

Один день з Юрієм Оранським

В першу річницю його відходу у вічність

Юрій Оранський був добре відомий в українській діаспорі США і Канади як музикант широкого профілю, диригент, педагог, композитор, організатор культурного життя у найрізноманітніших ділянках.

Ми в Україні мало знали про наших музикантів за кордоном. Першим композитором, який до нас приїхав, був Вірко Бaley. Він з'явився у Львові восени 1973 року і навіть не уявляв, яких неприємностей ми зазнали від радянського режиму за зустрічі з ним.

Нарешті, у 1989 році, вже перед розпадом СРСР, було дозволено в'їздити до США. Проблемою стало отримання квитка. Після подолання всіх труднощів я цілком неофіційно приїхала до Америки і була здивована, що українські музиканти відразу про це дізналися. Вже в перші дні перебування ми з ними зустрічалися в домі відомої піаністки Дарії Гординської-Каранович, завітав туди музикознавець Роман Савицький, а композитор Ігор Соневицький незабаром у Гантері показував мені свої твори.

Я була захоплена розмахом культурного життя українців в Америці. Хоч старше покоління вже поступово відходило від активної діяльності, праця Українського Музичного Інституту як педагогічного закладу, оркестри, інструментальні ансамблі, хори залишили свій глибокий відбиток на культурному розвитку української діаспори.

Ці зустрічі відбувалися переважно у штатах Нью-Джерсі та Нью-Йорк. Нарешті моя дорога пролягла до Філадельфії, куди мене запросило подружжя Юрія і Надії Оранських. Цілий день я провела в їх гостинному домі. Ю. Оранський годинами розповідав про свою діяльність і творчість, програвав свої твори. Видно, що хотів поділитися і своїми думками, і всім пережитим у мистецтві з кимось з України.

Велика обдарованість музиканта, відданість своїй справі, всебічна ерудиція – все це захоплювало і високим рівнем знань, і неймовірною широтою діяльності. Такий різнобічний профіль праці був нам відомий у музикантів України – Миколи Лисенка, Василя Барвінського, Станіслава Людкевича, та й молодших, які з причини відсутності освічених спеціалістів брали на себе обов'язки організаторів культурного життя, тому часто в одній особі поєднували обов'язки композитора, педагога, артиста-виконавця, диригента, музикознавця-критика.

Проте в наші часи настала вже досить вузька спеціалізація, і те, що я побачила в Америці, зокрема в особі Ю. Оранського, нагадало про великий культурний потенціал української нації. Це й не дивно, бо мав він для цього всі дані: походження з елітної інтелігентської родини, захоплення музикою і солідну освіту, яку здобув на факультеті Харківської консерваторії, відтак ще поглибив у Німеччині.

В Америці він викладав в Українському Музичному Інституті, був музикознавцем, лектором, педагогом, диригентом. В цьому останньому він мав досвід праці ще з України. Він організовував оркестри, хори, інструментальні ансамблі. При цьому дуже важливо, що він дбав про залучення молоді і навіть дітей, а виступи перед широкою публікою сприяли культурному розвитку слухачів. При цьому диригент був прекрасним лектором-пропагандистом, виступав також з друкованим словом про музику. Особливим способом популяризації української музики була задумана ним і здійснена серія „Альбом на екрані“ про композиторів від Максима Березовського до С. Людкевича.

Д-р Стефанія Павлишин і Юрій Оранський у 1989 році.

О. Оранський писав власні твори – інструментальні п'єси і хори, переважно обробки народних пісень, та найбільшою його заслугою було опрацювання творів українських композиторів для можливостей реального виконання – аранжування для різних складів, інструментальних і вокальних. Не менше значення мала його активна участь у виконанні нових творів своїх земляків і найближчих приятелів – харків'ян Миколи Фоменка та Василя Овчаренка.

Саме Ю. Оранський знаходив солістів-співаків, збирав, не раз з невеликим трудом, хор, оркестру чи хоч би інструментальний ансамбль, балет. Доводилося при цьому працювати і з дітьми, і з молоддю, як у випадку опери В. Овчаренка „Лис Микита“, чи в інструментовці цього ж композитора „Пана Коцького“ М. Лисенка. За його участю створювалися також нові жанри – українські мюзикли („Дейзя“ та інші).

Багато праці і зусиль довелося

віддати Ю. Оранському для виконання контати М. Фоменка „Слава Мазепи“ у 1959 році. Зате який був тріумф! Про це свідчать статті і рецензії після концерту.

Великою заслугою Ю. Оранського було опрацювання життєвого і творчого шляху М. Фоменка. Це масштабне документоване дослідження, яке я тримала в руках, повинно бути опубліковане в Україні.

Скромна, високоінтелігентна людина, Ю. Оранський не дбав про розголос, але про нього писали інші. Особливо багато писав Р. Савицький з нагоди ювілеїв та важливих моментів діяльності. Ю. Оранський (1917-2008) прожив довге та до кінця заповнене творчою працею життя. Пошану цьому самовідданому діячеві ми повинні віддати пам'яттю про нього.

Стефанія Павлишин,
доктор мистецтвознавства,
Львів

**В ТРЕТЮ НЕВИМОВНО БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ
відходу у Божу вічність
нашого найдорожчого і незабутнього
БАТЬКА і ДІДУСЯ**

**СВ. П.
БОРИСА ГЛОБИ**

буде відправлена

СЛУЖБА БОЖА

**в понеділок, 23 листопада 2009 р., о год. 8:30 ранку
в церкві св. Тройці в Силвер Спрінг, Мд.**

Про молитви за душу Покійного просять:

син	– АСКОЛЬД-БОРИС
доньки	– НАТАЛІЯ з мужем МОДЕСТОМ ЗАХАРЧЕНКОМ
	– ЗОРЕСЛАВА-ХРИСТИНА
	– КСЕНЯ-ТЕТЯНА
внук	– МОДЕСТ ЗАХАРЧЕНКО мол.

Ділимося сумною вісткою, що 5 листопада 2009 р.
у Бергенфілд, Н. Дж. відійшов у вічність на 85 році життя

**СВ. П.
АЛЕКСАНДЕР МУЗИКА**
нар. в Україні.

До відходу на пенсію, у 1980 р., працював механіком у Mark Knitting Mills, Bergenfield.

Залишилися у смутку:

дружина	– АННА з дому Димитришин
син	– АЛЕКСАНДЕР, мол.
внуки	– НИКОЛАС, МЕЛОДИ

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися в понеділок, 9 листопада 2009 р. в St. John the Evangelist Roman Catholic Church, Bergenfield, а відтак на Brookside Cemetery, Englewood. Співчуття можна слати на адресу e-mail: riewertsmemorialhome.com

Вічна Йому Пам'ять!

За мову і зміст посмертних оголошень і подяк редакція не відповідає.

19 листопада 2009 р. минає 35-та річниця
від дня смерті

СВ. П.

ТАРАСА ШПІКУЛИ

нар. 1904 р. в Копиченцях, коло Тернополя, Україна.

Імігрував до США в 1922 р. і поселився в Чикаго. Довгі роки був членом УНСоюзу. Від 1933 р. до 1973 р. був Головним Радним Українського Народного Союзу і секретарем 221 відділу у Чикаго, він вписав до УНС тисячі членів, завдяки чому цей відділ став одним з найбільших відділів УНСоюзу.

Тарас Шпікула був Президентом УНСоюзового Дому і Окружного Комітету у Чикаго, як рівнож заложив нові відділи УНС – 22 і 131.

Після Другої світової війни він багато допомагав українцям переїхати до США через Злучений Український Американський Допомоговий Комітет і був дуже активний в Українському Конгресовому Комітеті Америки. Був членом Knights of Columbus (4th degree).

Тарас Шпікула був справжнім українським патріотом і лідером в українській громаді, який присвятив себе українській справі, допомагаючи землякам.

Він залишиться назавжди в пам'яті своєї дружини Марії, синів Тараса і Мирона, дочки Донни і приятелів в українській громаді.

Ділимося сумною вісткою, що 26 жовтня 2009р.
відійшла у Божу вічність наша найдорожча
МАМА, БАБУСЯ і ПРАБАБУСЯ

св. п. пані добродійка

ОЛЬГА ГРИГОРІВНА АНТОХІЙ

(з дому ВОЛОЩУК)

Нар. 19 квітня 1918р. у Чернівцях, Україна. Померла у Міннеаполісі, Мін., США. Вдова бл. п. отця протопресвітера Миколи Антохія (+1983).

Залишені у глибокому смутку:

- дочка - ДАРІЯ ЛИСА з чоловіком д-ром Анатолієм
- внуки - БОГДАН ЛИСИЙ з дружиною ЛЕСЕЮ
- НАТАЛІЯ з чоловіком МАРКОМ РІЛЕНД
- СОНЯ з чоловіком АНДРІЄМ СМІКОМ
- правнуки - ЛЕВ і НІКА ЛИСІ
- АЛЕКСАНДРА, КАЛИНА і МИКОЛА РІЛЕНД
- ТЕТЯНА та ЕМІЛІЯ СМІК

та ближча і дальша родина в Україні і США.

ПАНАХИДА і ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися 28 і 29 жовтня в Українській Православній Церкві св. Михаїла і св. Юрія в Міннеаполісі.

Похована 31 жовтня на Українському Православному Цвинтарі св. Ап. Андрія в S. Bound Brook, NJ. Відправу очолив Високопреосв. Владика ДАНИІЛ, Єпископ УПЦ в США.

Понад усе Покійна любила свою родину; тішилася внуками і правнуками. Вона завжди любила в себе приймати гостей, виварюючи і випікаючи різні смачні страви. Покійна дорожила і тяжко працювала разом із своїм покійним чоловіком на добро і розвиток рідної Української Православної Церкви та парафії, які обслуговував бл. п. о. Микола. Вона дуже любила дітей і молодь та багато років вчителювала в Рідній Школі при парафії св. Михаїла в Міннеаполісі. Покійна була відданою членкою Українського Православного Сестрицтва і служила в Головній Управі як заступник голови від 1962 до 2005 року. Вона належала до різних організацій та товариств, а зокрема Народний РУХ, СКУ (СКВУ), ОДУМ і ТОП.

Нехай вічно сняться їй мальовнича Буковина і Батьківщина Україна яку Вона так любила і ніколи не забула.

ВІЧНА ЇЇ ПАМ'ЯТЬ!

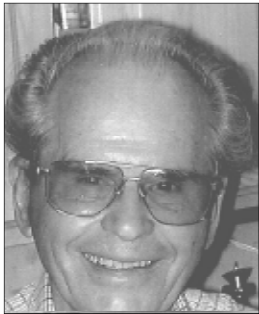

З волі Всевишнього, 23 жовтня 2009 р.
відійшов від нас, по довгій недужі,
щирий наш ПРИЯТЕЛЬ

СВ. П.

МИХАЙЛО ЛОЗИНСЬКИЙ

нар. 22 листопада 1919 р. в Новосілках, Україна.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися у церкві Успення Пресвятої Богородиці у Фінікс, Арізона, а опісля на цвинтарі „Санленд“ у Сан Ситі, Арізона.

Залишив у смутку:

- дружину – ЕРНУ, Сан Ситі Вест, Арізона
- племінників – МИХАЙЛА ЛОЗИНСЬКОГО, Рудки, Україна
- БОГДАНА ТАНАСЮКА, Канада
- кузинки – СОЛОМІЮ ЛОЗИНСЬКУ, Київ, Україна
- СОФІЮ КОВАЛИК, Пенсильванія

дальшу родину в Україні і приятелів в Америці.

Вічна Йому пам'ять!

Щира подяка о. парохіві Гуґо Соутусові за відправи у церкві і на цвинтарі, приятелям за участь у похороні, як також товаришам з організації, котрі з прапорами відпровалили Михайла на вічний спочинок.

З глибоким смутком повідомляємо, що
в понеділок, 2 листопада 2009 р. упокоїлася в Бозі
на 103-му році життя наша найдорожча
МАМА, БАБЦЯ і ПРАБАБЦЯ

СВ. П.

ЗИНОВІЯ з ПАВЛУХІВ СИДОРАК

нар. 7 квітня 1907 р. у містечку Яблонівка, Україна.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися у церкві св. Юра в Нью-Йорку, а відтак на цвинтарі св. Андрія в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

Залишилися у смутку:

- сини – д-р ЯРОСЛАВ з дружиною ОКСАНОЮ
- МАРКО з дружиною ЕЛІЗАБЕТ
- внуки – АНДРІЙ з дружиною КИМ і правнуки ОЛЕКСАНДЕР і ВІЛЯМ
- д-р РОМАН з дружиною ЛОРОЮ і правнуки ДАШИЛ і ГАРПЕР
- ЛАРИСА з чоловіком ЮРІЄМ ЗИНІЧОМ
- ДАРІЯ

та ближча і дальша родина в Америці й Україні.

Вічна їй пам'ять!

Замість квітів родина просить складати пожертви на Український Католицький Університет (UCEF) або на Український Музей в Нью-Йорку. Please send checks to M. Sydorak, 98 2nd Ave., New York, NY 10003.

16 Курінь УПС „Бурлаки“ ділиться сумною вісткою з пластовими друзями і українською громадою, що в суботу, 22 серпня 2009 р. з Волі Всевишнього відійшов на Вічну Ватру довголітній член нашого Куреня

СВ. П.

ТАРАС НОВОСІВСЬКИЙ

д-р медицини, полковник Американської Армії.

Нар. 2 вересня 1930 р. в Успасі, Буковина.

Покійний Тарас відслужив 29 років лікарем в Американській Армії. Вийшовши з війська працював як „Medical Director“ у компанії „Conrail“. Був членом військових та цивільних медичних організацій, Українського Лікарського Товариства, НТШ, Українських Американських Ветеранів та інших організацій.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися 27 серпня 2009 р. в катедрі св. Володимира Великого, а опісля на українському цвинтарі св. Андрія в South Bound Brook, NJ.

Дружині Орісі, синам Андрієві і Маркові з родинами
висловлюємо наше глибоке співчуття.

Старшина „Ватаги Бурлаків“

В ПЕРШУ СУМНУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ

СВ. П.

д-р ДАРІЇ ГАСЮК МАРКУСЬ

і

В ТРИНАДЦЯТУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
мого найдорожчого МУЖА

СВ. П.

МИХАЙЛА БІЛИКА

складаю пожертву \$500.00 на Український Музей в Нью-Йорку.

Ярослава Білик з родиною.

Ділимося сумною вісткою, що з волі Всевишнього,
відійшла на Вічну Ватру у понеділок, 2-го листопада 2009 р.,
на 83-ому році життя, незабутня Сестра, Тета й Бабуся

пл. сен. кер.
ОКСАНА МАРІЯ БЕРЕЖНИЦЬКА

нар. 4-го лютого 1926 р. в Підлиссю, Золочівський повіт.

Подруга Оксана ціле життя присвятила пластовій виховній праці.
Виховну працю почала при ВСУМ в Україні 1942 р. та продовжувала у
пластових рядах безперервно, до кінця свого життя – при куреню
«Буриверхи», у Бафалівській станиці, на таборах та в крайових
пластових проводах.

Була організатором, провідником, та душою багатьох громадських
організацій, зокрема в Українському Патріархальному Товаристві,
Допомоговій Секції при УККА, та Рідній Школі.

Залишилися у глибокому смутку:

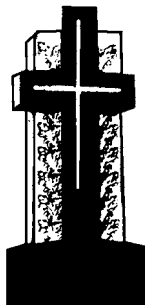
сестра – Люба Цюлко
сестрінок – Адріан з дружиною Христею і дітьми Адріаном і Богданою
сестрінок – Орест з дружиною Полою і доньками Александрою і Андреею
сестрінка – Ліда Пілецька з мужем Марком та Денисом і Олександром
близька і дальша родина в Америці і в Україні.

Замість квітів в імені Покійної, пожертви просимо складати на Будову
Патріаршого Собору у Києві або на Пласт, на руки Адріана Цюлка:
Adrian Ciolko, 1149 Harlan Ct., Lake Forest, IL 60045.

Родина складає щиру подяку за вислови співчуття, присутність
на похоронних відправах, та жертвенність.

SO. BOUND BROOK MONUMENT CO. LLC

УКРАЇНСЬКЕ ПІДПРИЄМСТВО

ДАРКО ВОЙТОВИЧ, власник
(908) 647-7221 • (732) 356-1209

СТАВИМО ПАМ'ЯТНИКИ, МАВЗОЛЕЇ, СТАТУЇ
З РІЗНИХ ГРАНІТІВ, БРОНЗИ НА ПРАВОСЛАВНОМУ
ЦВИНТАРІ СВ. АНДРІЯ В С. БАВНД БРУКУ,
СВ. ДУХА В ГЕМПТОНБУРГУ ТА ІНШИХ.

ДОРОГІ ЧИТАЧІ!

*Висилаючи посмертні оголошення,
просимо подавати числа своїх телефонів.*

Оголошення можуть бути оплачені
кредитовими картками:

VISA, MASTER CARD або AMERICAN EXPRESS

LYTWIN & LYTWIN

UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS

Theodore M. Lytwin, Manager

NJ Lic. No. 3212

AIR CONDITIONED

Обслуга ЩИРА і ЧЕСНА.
Our Services Are Available
Anywhere in New Jersey.
Також займаємося похоронами
на цвинтарі в Бавнд Бруку і
перенесенням Тлінних Останків
з різних країн світу.

UNION FUNERAL HOME
1600 Stuyvesant Avenue
(corner Stanley Terr.)
UNION, N.J. 07083
(908) 964-4222
(973) 375-5555

ПЕТРО ЯРЕМА

УКРАЇНСЬКИЙ
ПОГРЕБНИК

Займається похоронами
в BRONX, BROOKLYN,
NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ

ЛУІС НАЙГРО - директор
Родина ДМИТРИК

Peter Jarema

129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y. 10009
(212) 674-2568

Ділимося сумною вісткою
з родиною, приятелями та знайомими,
що 4-ого листопада цього року в Трентоні, Н. Дж.
відійшов у вічність
наш найдорожчий муж, батько, дідо і брат

св. п.

Іван Гафткович
P.B. & L.S.

народжений 14-ого листопада 1932 р.
в Гаях Бучацьких, Зах. Україна.

Бувший член церковного комітету св. Йосафата,
муж довіря, пл. сен. кер., б. кошовий, б. станичний,
активний в громаді, ветеран Американської Армії,
член пл. кур. Чорноморці.

Залишив у смутку:

дружину – Надію
дочку – Віру Лисинську з мужем Юрієм
та дітьми Александрою і Християном
сина – Марка з дружиною Еймі
сестру – Др. Марійку Сій з мужем Лазлом
родину – Саламаха, Bisant, Мандзій, Wilson,
Дармохвал, Гафткович, Кузьма
і Лисинській.

Вічна йому пам'ять!

Ощаджувати і позичати
Найкраще в Кредитівці
Самопоміч - Нью Йорк.

Чи Ви вже стали
членом нашої Кредитівки?

Завжди конфіденційна, професійна та ввічлива обслуга.

САМОПОМІЧ НЬЮ ЙОРК

ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТОВА КООПЕРАТИВА

На службі членам та українській громаді від 1951 року!

ГОЛОВНЕ БЮРО:

108 Second Avenue New York, NY 10003 Tel: 212 473-7310 Fax: 212 473-3251

КЕРГОНКСОН:

6325 Route 209 Kerhonkson, NY 12446 Tel: 845 626-2938 Fax: 845 626-8636

ЮНІОНДЕЙЛ:

226 Uniondale Ave. Uniondale, NY 11553 Tel: 516 565-2393 Fax: 516 565-2097

АСТОРИЯ:

32-01 31 Avenue Astoria, NY 11106 Tel: 718 626-0506 Fax: 718 626-0458

ЛІНДИНГІРСТ:

225 N. 4th Street Lindenhurst, NY 11757 Tel: 631 867-5990 Fax: 631 867-5989

Поза Нью Йорком дзвоніть безкоштовно:
1-888-SELFREL (1-888-735-3735)

Your savings federally insured to at least \$250,000 and backed by
the full faith and credit of the United States government

NCUA

National Credit Union Administration, a U.S. Government Agency

www.selfreliance.ny.org